

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P9_TA(2021)0277

A 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégia: Hozzuk vissza a természetet az életünkbe

Az Európai Parlament 2021. június 9-i állásfoglalása a 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégiáról: Hozzuk vissza a természetet az életünkbe! (2020/2273(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel „A 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégia: Hozzuk vissza a természetet az életünkbe!” című, 2020. május 20-i bizottsági közleményre (COM(2020)0380),
- tekintettel a Bizottságnak az európai zöld megállapodásról szóló, 2019. december 11-i közleményére (COM(2019)0640), valamint a Parlamentnek az ugyanezen témáról szóló, 2020. január 15-i állásfoglalására¹,
- tekintettel a Bizottságnak „A »termelőtől a fogyasztóig« stratégia a méltányos, egészséges és környezetbarát élelmiszerrendszerért” című, 2020. május 20-i közleményére (COM(2020)0381),
- tekintettel a vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelme elleni uniós cselekvési tervről szóló, 2016. február 26-i bizottsági közleményre (COM(2016)0087),
- tekintettel a biológiai sokféleséggel kapcsolatos, 2020-ig teljesítendő uniós stratégia félidős értékeléséről szóló, 2015. október 2-i bizottsági jelentésre (COM(2015)0478),
- tekintettel a világ erdőinek védelmére és helyreállítására irányuló uniós fellépés fokozásáról szóló, 2019. július 23-i bizottsági közleményre (COM(2019)0352) és a Parlamentnek a világ erdőinek védelmében és helyreállításában betöltött szerepéről szóló, 2020. szeptember 16-i állásfoglalásra²;
- tekintettel a „Jólét bolygónk felélése nélkül” című, a 2020-ig tartó időszakra szóló általános uniós környezetvédelmi cselekvési programról szóló, 2013. november 20-i 1386/2013/EU európai parlamenti és tanácsi határozatra³ és a 2030-ig tartó időszakra

¹ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0005.

² Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0212.

³ HL L 354., 2013.12.28., 171. o.

- szóló általános uniós környezetvédelmi cselekvési programról szóló, 2020. október 14-i európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatra (COM(2020)0652),
- tekintettel a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2008. június 17-i 2008/56/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre (a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv)¹,
 - tekintettel a biológiai sokféleséggel és az ökoszisztéma-szolgáltatásokkal foglalkozó kormányközi tudománypolitikai platform (IPBES) a biológiai sokféleségről és az ökoszisztéma-szolgáltatásokról szóló, 2019. május 31-i globális értékelő jelentésére,
 - tekintettel az ENSZ biológiai sokféleségről szóló egyezményére és az egyezmény részes felei konferenciájának soron következő 15. ülésére (COP15),
 - tekintettel az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrendjére és a fenntartható fejlődési célokra,
 - tekintettel a Biológiai Sokféleség Egyezmény titkárságának a biológiai sokféleség globális kilátásairól szóló, 2020. szeptember 15-i ötödik dokumentumára,
 - tekintettel az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület (IPCC) jelentéseire, különösen a változó éghajlat összefüggésében az óceánról és a krioszféráról szóló, 2019. szeptember 24-i különjelentésre, az éghajlatváltozásról és a szárazföldről szóló, 2019. augusztus 8-i különjelentésre és a 1,5°C-os globális felmelegedésről szóló, 2018. október 8-i különjelentésre,
 - tekintettel a veszélyeztetett vadon élő állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelméről szóló egyezményre (CITES),
 - tekintettel a vándorló, vadon élő állatfajok védelméről szóló egyezményre,
 - tekintettel az Egyesült Nemzetek Tengerjogi Egyezményére,
 - tekintettel a Földközi-tenger tengeri környezetének és partvidékének szennyezés elleni védelméről szóló egyezményre, a Fekete-tenger szennyezés elleni védelméről szóló egyezményre, a Balti-tenger térsége tengeri környezetének védelméről szóló helsinki egyezményre és az Atlanti-óceán északkeleti közege tengeri környezetének védelméről szóló egyezményre;
 - tekintettel az ENSZ különleges előadójának a biztonságos, tiszta, egészséges és fenntartható környezettel kapcsolatos emberi jogi kötelezettségekről szóló, 2018. január 24-i és 2020. július 15-i jelentéseire,
 - tekintettel az „Együtt a biológiai sokféleség csökkenésének 2030-ig történő visszafordításáért a fenntartható fejlődés érdekében” címmel 2020. szeptember 28-án elfogadott, a természetre vonatkozó vezetői kötelezettségvállalásra,
 - tekintettel az Európai Környezetvédelmi Ügynökség (EEA) „Európai környezet – helyzetkép és kilátások 2020-ban: tudás a fenntartható Európába való átmenetért” című, 2019. december 4-i jelentésére,

¹ HL L 164., 2008.6.25., 19. o.

- tekintettel az Európai Környezetvédelmi Ügynökség „A természet állapota az EU-ban – a természetvédelmi irányelvek szerinti jelentések eredményei, 2013–2018” című, 2020. október 19-i jelentésére,
- tekintettel az ENSZ Környezetvédelmi Programja Nemzetközi Erőforrás Testületének az erőforrásokra vonatkozó globális kilátásokról szóló 2019. évi jelentésére,
- tekintettel a biológiai sokféleséggel és az ökoszisztéma-szolgáltatásokkal foglalkozó kormányközi tudománypolitikai platformnak a biológiai sokféleségről és a világjárványokról szóló munkaértekezletéről készült, 2020. október 29-i jelentésére,
- tekintettel az ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezetének (FAO) a halászat és az akvakultúra világbeli helyzetéről szóló, 2020. évi jelentésére,
- tekintettel a Bizottság Közös Kutatóközpontjának „Mapping and Assessment of Ecosystems and their Services: An EU ecosystem assessment” (Ökoszisztémák és szolgáltatásaik feltérképezése és értékelése: uniós ökoszisztéma-értékelés) című, 2020. október 13-i tudományos szakpolitikai jelentésére,
- tekintettel „A növényvédelmi szerek fenntartható használata: kevés előrelépés történt a kockázatok mérése és csökkentése terén” című, 2020. február 5-i, a „Biodiverzitás a mezőgazdasági területeken: a közös agrárpolitika mindeddig nem tudta megállítani a hanyatlást” című, 2020. június 5-i, „A vadon élő beporzók védelme az Unióban: nem hozott gyümölcsöt a Bizottság kezdeményezése” című, 2020. július 9-i és a „Tengeri környezet: az Unió széles körű, de mélységét tekintve nem megfelelő védelmet biztosít” című, 2020. november 26-i európai számvevőszéki különjelentésre,
- tekintettel az Európai Környezetvédelmi Ügynökség „Management effectiveness in the EU's Natura 2000 network of protected areas” (Az irányítás eredményessége a védett területek uniós hálózatában, a Natura 2000 hálózatban) című, 2020. október 6-i tájékoztatójára,
- tekintettel az Európai Környezetvédelmi Ügynökség „Growth without economic growth” (Növekedés gazdasági növekedés nélkül) című, 2021. január 11-i tájékoztatójára,
- tekintettel a biológiai sokféleségről szóló egyezmény ad hoc technikai szakértői csoportja 2020. április 15-i kockázatértékelésének eredményére,
- tekintettel a Biológiai Sokféleség Egyezmény részes felei konferenciájának 15. üléséről (COP15) szóló, 2020. január 16-i állásfoglalására¹,
- tekintettel az éghajlati és környezeti vészhelyzetről szóló, 2019. november 28-i állásfoglalására²,
- tekintettel a fenntartható fejlődési célok végrehajtására és teljesítésére vonatkozó éves stratégiai jelentésről szóló, 2019. március 14-i állásfoglalására³,

¹ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0015.

² Elfogadott szövegek, P9_TA(2019)0078.

³ HL C 23., 2021.1.21., 130. o.

- tekintettel a Bizottságnak szóló ajánlásokkal ellátott, az EU által ösztönzött globális erdőirtás megállítására és visszafordítására szolgáló uniós jogi keretről szóló, 2020. október 22-i állásfoglalására¹,
 - tekintettel a „Cselekvési terv a természetért, az emberekért és a gazdaságért” című, 2017. november 15-i állásfoglalására²,
 - tekintettel a bálnavadászat 2015–2016-os szezonban történő újrakezdésére vonatkozó japán döntésről szóló, 2016. július 6-i állásfoglalására³ és a Norvégiában folytatott bálnavadászatról szóló, 2017. szeptember 12-i állásfoglalására⁴,
 - tekintettel a vegyi anyagokra vonatkozó fenntarthatósági stratégiáról szóló, 2020. július 10-i állásfoglalására⁵,
 - tekintettel a környezetbarátabb városok európai évéről szóló, 2020. szeptember 9-i állásfoglalására⁶,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 191. cikkére,
 - tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára (a továbbiakban: a Charta),
 - tekintettel eljárási szabályzata 54. cikkére,
 - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság, a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság, a Külügyi Bizottság és a Halászati Bizottság véleményére,
 - tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság jelentésére (A9-0179/2021),
- A. mivel az Európai Parlament éghajlati és környezeti vészhelyzet fennállását jelentette be, és elkötelezte magát amellyel, hogy sürgősen megteszi az e fenyegetés elleni küzdelemhez és annak féken tartásához szükséges konkrét intézkedéseket, mielőtt még túl késő lenne⁷; mivel a biológiai sokféleség csökkenése és az éghajlatváltozás kapcsolódnak egymáshoz felerősítik egymást⁸, és azonos mértékű veszélyt jelentenek az életre a bolygónkon, és emiatt sürgős együttes kezelést igényelnek;
- B. mivel a természet az emberiség történetében példa nélkül álló sebességgel és léptékben pusztul; mivel a becslések szerint világszerte egymillió fajt fenyeget a kihalás veszélye⁹;

¹ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0285.

² HL C 356., 2018.10.4., 38. o.

³ HL C 101., 2018.3.16., 123. o.

⁴ HL C 337., 2018.9.20., 30. o.

⁵ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0201.

⁶ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0241.

⁷ Elfogadott szövegek, P9_TA(2019)0078.

⁸ Karlsruher Institut für Technologie, „Az éghajlatváltozás súlyosbítja a biológiai sokféleség csökkenését: A 2020 utáni időszakra vonatkozó, biológiai sokféleséggel kapcsolatos célkitűzéseknek figyelembe kell venniük a globális felmelegedést”, ScienceDaily, Rockville, 2020.

⁹ A biológiai sokféleséggel és az ökoszisztéma-szolgáltatásokkal foglalkozó kormányközi tudománypolitikai platform a biodiverzitásról és az ökoszisztéma-szolgáltatásokról szóló globális értékelő jelentésének összefoglalása a politikai döntéshozók számára.

mivel az uniós természetvédelmi irányelvek hatálya alá tartozó fajok mindössze 23%-ának és az ilyen élőhelyek mindössze 16%-ának az állapota kedvező¹ ;

- C. mivel a 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégia és a Biológiai Sokféleség Egyezmény keretében a közeljövőben megkötendő nemzetközi megállapodás a biológiai sokféleségre vonatkozó, a 2030-ig tartó időszakra szóló uniós és globális keret kialakítására irányul;
- D. mivel 2021 döntő év lesz a biológiai sokféleség szempontjából, és mivel a COP15-nek a Párizsi Megállapodáshoz hasonló pillanatnak kell lennie a biológiai sokféleség számára; mivel az Egyesült Nemzetek Éghajlatváltozási Keretegyezménye Felelős 15. és 26. Konferenciája egyedülálló lehetőséget nyújt arra, hogy egy „reaktív” modelltől egy „proaktív” és az elővigyázatosság elvén alapuló modellre álljunk át, és végső soron megvalósítsuk a szükséges gyökeres változtatásokat;
- E. mivel a 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégia az európai zöld megállapodás egyik kulcsfontosságú kezdeményezése; mivel a 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégia és „a termelőtől a fogyasztóig” stratégia más szakpolitikákkal együtt alakítja majd a természet védelmét és az élőhelyek és fajok megőrzését célzó változtatásokat;
- F. mivel a rendelkezésre álló bizonyítékokból arra lehet következtetni, hogy még nincs túl késő ahhoz, hogy a biológiai sokféleség csökkenésének jelenlegi tendenciáit megállítsuk és visszafordítsuk²; mivel ehhez jelentős változtatásokra lesz szükség;
- G. mivel az emberek a természet részei, és mivel a természet belső értékkel bír; mivel a biológiai sokféleség a világ örökségének szerves része;
- H. mivel a fajok kipusztulása folyamatosan zajlik, az ökoszisztémákat és az ökoszisztéma-szolgáltatásokat fenyegeti, és veszélyt jelent az emberi jólétre és túlélésre; mivel a Természetvédelmi Világszövetség (IUCN) csak az elmúlt évtizedben 160 fajt nyilvánított kihaltnak;
- I. mivel a biológiai sokféleséggel és az ökoszisztéma-szolgáltatásokkal foglalkozó kormányközi tudománypolitikai platform becslései szerint a földterületek 90%-át várhatóan jelentősen megváltoztatják 2050-ig, a földterületek 75%-át pedig már jelentősen megváltoztatták; mivel a vizes élőhelyek 85%-a már eltűnt;
- J. mivel a biológiai sokféleség világszerte kritikus fontosságú az élelmezésbiztonsághoz, az emberi jóléthez és a fejlődéshez;
- K. mivel az EU-nak meg kell ragadnia a lehetőséget arra, hogy szakpolitikáiba és célkitűzéseibe beépítse a Covid19-világjárvány tanulságait;

¹ A természet állapota az EU-ban – a természetvédelmi irányelvek szerinti jelentések eredményei, 2013–2018.

² A biológiai sokféleség globális kilátásairól szóló ötödik dokumentum.

- L. mivel az újonnan megjelenő betegségek és világitárványok 70%-a állati eredetű¹; mivel a Covid19-világitárvány bebizonyította, hogy a biológiai sokféleséget nyomás alá helyező gyakorlatok növelhetik az emberi és állati egészséget fenyegető kockázatokat;
- M. mivel a természetes élőhelyek pusztulása és a vadon élő állatok és növények kereskedelme fokozza az emberek és a vadon élő állatok közötti kapcsolatot, és fontos tényező lesz a vírusos megbetegedések jövőbeli megjelenésében és terjedésében²;
- N. mivel a biológiai sokféleség pozitívan járul hozzá az emberi egészséghez; mivel az emberek által alkalmazott gyógyszerek 80%-a természetes eredetű³;
- O. mivel az EU több védett területtel rendelkezik, mint a világ bármely más régiója⁴; mivel a jog értelmében védett, illetve szigorúan védett területek hálózata jelenleg nem elég nagy a biológiai sokféleség megőrzéséhez⁵;
- P. mivel az EU még mindig jelentős végrehajtási hiányosságokkal néz szembe a Natura 2000 hálózat eredményes irányítása terén;
- Q. mivel a Natura 2000 hozzájárul a fajok megőrzéséhez, ugyanakkor számos más veszélyeztetett fajt nem véd ez a hálózat⁶;
- R. mivel a Natura 2000 hálózat a becslések szerint 52 000 közvetlen és közvetett munkahelyet támogat a természetvédelem területén, és mivel az idegenforgalom munkahelyeiből 3,1 millió (a negyede) kapcsolódik védett területekhez⁷; mivel a védett területek bővítésének célja a biológiai sokféleség védelme, ugyanakkor hozzájárul az éghajlatváltozás mérsékléséhez és az ahhoz való alkalmazkodáshoz is, valamint jelentős megtérülést hoz a beruházások és a munkahelyteremtés terén;
- S. mivel az Európai Számvevőszék komoly hiányosságokra világított rá a biológiai sokféleség védelmével és helyreállításával kapcsolatos uniós szakpolitikákban, többek között, de nem kizárólag a biológiai sokféleség védelmét vagy helyreállítását célzó nem megfelelő intézkedések, a végrehajtás és a finanszírozás hiánya és az eredmények mérésére szolgáló nem megfelelő mutatók kapcsán⁸; mivel a jövőbeli uniós szakpolitikáknak orvosolniuk és kezelniük kell ezeket a hiányosságokat;

¹ Daszak, P. et al., *Workshop Report on Biodiversity and Pandemics* [A biológiai sokféleségről és a világitárványokról szóló munkaértekezletről készült jelentés], a biológiai sokféleséggel és az ökoszisztéma-szolgáltatásokkal foglalkozó kormányközi tudománypolitikai platform, Bonn, 2020.

² Ugyanott.

³ Durant, O., *Natural Medicine: Past to Present* [Természetgyógyászat régen és most], University College of London, London, 2018.

⁴ Az Európai Környezetvédelmi Ügynökség „Bevezetés az európai védett területek témakörébe” című, 2020. november 23-i jelentése.

⁵ Az irányítás eredményessége a védett területek uniós hálózatában, a Natura 2000 hálózatban.

⁶ ten Brink, P. et al., *Natura 2000 – Jobs Scoping Study (Executive summary)* [Natura 2000 – A feladatokat felmérő tanulmány (vezetői összefoglaló)], Európai Környezetpolitikai Intézet, Brüsszel, 2017.

⁷ Ugyanott.

⁸ A Számvevőszék „Tovább kell törekedni a Natura 2000 hálózat teljes potenciáljának kihasználására” című, 2017. február 21-i különjelentése.

- T. mivel a világ élelmiszernövényeinek körülbelül 75%-a rovarbeporzóktól függ¹, és mivel a beporzók száma drámai módon csökkent az elmúlt évtizedekben; mivel a biológiai sokféleség megőrzése és a rovarok védelme elválaszthatatlanul összekapcsolódik egymással;
- U. mivel hivatalosan nem fogadták el az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság (EFSA) méhekre vonatkozó iránymutatását, és annak felülvizsgálata még nem zárult le sikeresen;
- V. mivel az Európai Parlament 2019. december 18-én állásfoglalást fogadott el a beporzókról szóló uniós kezdeményezésről², amely megerősíti határozott álláspontját a beporzók védelmének fontosságával kapcsolatban;
- W. mivel a beporzókról szóló jelenlegi uniós kezdeményezés kerete és intézkedései megerősítést igényelnek, és azokat integrálni kell valamennyi uniós ágazati politikába;
- X. mivel a rovarok védelmével kapcsolatos nyomonkövetési, kutatási és egyéb tevékenységek szétaprózottak, gyakran nem megfelelőek, alulfinanszírozottak vagy nemzeti szinten nem léteznek;
- Y. mivel a biológiai sokféleség csökkenése gazdasági tevékenységekhez kapcsolódik; mivel a gazdasági tevékenységeknek tiszteletben kell tartaniuk bolygónk tűrőképességének határait;
- Z. mivel a biológiai sokféleség és az ökoszisztémák megőrzése közvetlen és közvetett gazdasági előnyökkel jár a gazdaság legtöbb ágazata számára, és alátámasztja gazdaságaink és társadalmaink működését; mivel minden vállalkozás közvetlenül, vagy közvetve függ az ökoszisztéma-szolgáltatásoktól; mivel a biológiai sokféleséggel kapcsolatos, hatékony intézkedésekkel társított javított szakpolitika megerősítheti a gazdaságot és foglalkoztatási lehetőségeket teremthet;
- AA. mivel a biológiai sokféleség csökkenésének fő közvetlen előidézői a föld- és a tengerhasználat változásai, a természeti erőforrások kitermelése, az éghajlatváltozás, a szennyezés és az idegenhonos fajok inváziója³; mivel a biológiai sokféleséggel kapcsolatos eredményes 2020 utáni stratégiát illetően a természetmegőrzés és a természet helyreállítása mellett központi szerepet kell játszania a biológiai sokféleség csökkenését előidéző tényezőkkel szembeni fellépésnek, különösen a földhasználati ágazatokban és az élelmiszerrendszer átalakítása terén⁴;
- AB. mivel a talaj egy közös erőforrás⁵, és a talaj biológiai sokféleségére egyre nagyobb nyomás nehezedik; mivel a talaj biológiai sokféleségének – többek között a

¹ A FAO 2018. május 20-i, „Miért fontosak a méhek” című jelentése.

² Elfogadott szövegek, P9_TA(2019)0104.

³ A biológiai sokféleséggel és az ökoszisztéma-szolgáltatásokkal foglalkozó kormányközi tudománypolitikai platform Global Assessment Report on Biodiversity and Ecosystem Services (Globális vizsgálati jelentés a biológiai sokféleségről és az ökoszisztéma-szolgáltatásokról) című, 2019. május 31-i jelentése.

⁴ Leclère, D. et al., „Bending the curve of terrestrial biodiversity needs an integrated strategy” (A szárazföldi biológiai sokféleség csökkenésének megállításához integrált stratégia szükséges), *Nature*, Vol. 585, Nature Research, London, 2020, 551–556. o.

⁵ Az Európai Parlament 2021. április 28-i állásfoglalása a talajvédelemről (elfogadott szövegek, P9_TA(2021)0143).

terjedelmében és a mennyiségében megfigyelhető tendenciák – uniós szintű nyomon követésének hosszú távon ki kell egészítenie a fizikai-kémiai paraméterekre vonatkozó rendszeres földhasználati és földfelszín-borítottsági összeírásokat;

- AC. mivel a mezőgazdasági biológiai sokféleség magában foglalja a biológiai sokféleségnek az élelmiszerek és a mezőgazdaság szempontjából releváns valamennyi összetevőjét, valamint a biológiai sokféleség minden olyan összetevőjét, amely a mezőgazdasági ökoszisztémát – más néven agrár-ökoszisztémákat – képezi, például az állatok, növények és mikroorganizmusok genetikai, faji és ökoszisztéma-szintű sokféleségét és változékonyságát, amelyek szükségesek az agrár-ökoszisztémák kulcsfontosságú funkcióinak, szerkezetének és folyamatainak fenntartásához;
- AD. mivel a mezőgazdasági területek, az erdők és az elterjedt madárfajok és mezei pillangók populációinak vizsgálata arra a hosszú távú tendenciára mutat rá, hogy Európában a mezőgazdasági területek biológiai sokféleségének jelentős csökkenése tapasztalható¹; mivel ez elsősorban a természetes ökoszisztémák pusztulásának, széttöredezésének és károsodásának tudható be, amelyet elsősorban mezőgazdasági termelés intenzívebbé válása, az intenzív erdőgazdálkodás, a földterületek termelésből való kivonása és a városok terjeszkedése okoz²;
- AE. mivel a mezőgazdasági területek fenntartható kezelése hozzájárulhat az ökoszisztéma olyan szélesebb körű funkcióihoz, mint a biológiai sokféleség védelme, a szén-dioxid megkötése, a víz és a levegő minőségének fenntartása, a talaj nedvességtartalmának megőrzése a lefolyások csökkentése révén, a víz talajba történő visszaszivárgásának lehetővé tétele és az erózió elleni védelem;
- AF. mivel a földön élő összes emlős közül a biomasszában alapuló becslések szerint a legtöbb állat haszonállat, és alacsony százalékuk él vadon; mivel a madarak genetikai sokfélesége is aggasztóan alacsony³;
- AG. mivel a halászati, az akvakultúra-ágazat és a feldolgozóipar hozzájárulhat az ENSZ fenntartható fejlődési céljaihoz;
- AH. mivel a tudományos vizsgálatok aggályokat vetettek fel azzal kapcsolatban, hogy bizonyos halászati technikák alkalmazása hosszú távon jelentős káros hatással lehet az óceánok biológiai sokféleségére és a tengeri környezetre;
- AI. mivel a halászok fenntartható módszerek és technikák alkalmazásával hozzájárulhatnak a környezetkárosodás megelőzéséhez és a tengeri környezet megőrzéséhez;
- AJ. mivel az élőhelyek pusztulása és a vándorlási útvonalak megzavarása, valamint a halászat miatti túlzott mértékű erőforrás-kiaknázás – egyéb tényezők mellett – egyes halfajokat, például a tokhalat a kihalás szélére sodorta;

¹ A Számvevőszék „Biodiverzitás a mezőgazdasági területeken: a közös agrárpolitika mindeddig nem tudta megállítani a hanyatlást” című különjelentése.

² Az Európai Környezetvédelmi Ügynökség „Európai környezet – helyzetkép és kilátások 2020-ban: tudás a fenntartható Európába való átmenetért” című jelentése.

³ Bar-On, Y.M., Phillips, R. and Milo, R., „The biomass distribution on Earth” (A biomassza megoszlása a Földön), *Proceedings of the National Academy of Sciences of the United States of America*, 115. kötet, 25. szám, National Academy of Sciences, Washington, D.C., 2018.

- AK. mivel annak ellenére, hogy egyes tengeri medencék tengeri erőforrásainak kiaknázásában történt igazolható előrelépés a fenntarthatóság terén, továbbra is vannak aggodalomra okot adó területek, ilyen különösen a Földközi-tenger;
- AL. mivel az EU a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelvben célokat határozott meg; mivel a víztestek jó környezeti állapotára vonatkozó célkitűzés eléréséhez további intézkedésekre van szükség;
- AM. mivel az Európai Számvevőszék szerint¹ bár bevezetésre került egy keretrendszer a tengeri környezet védelmére, az Unió fellépései nem vezettek el az ökoszisztémák és az élőhelyek kellő szintű védelméhez, a jelenlegi védett tengeri területek pedig csupán korlátozott védelmet nyújtanak;
- AN. mivel az erdők és az erdőalapú értéklánc egésze alapvető fontosságú a körforgásos biogazdaság további fejlődése szempontjából, mivel munkahelyeket biztosítanak, gazdasági jólétet biztosítanak a vidéki és városi területeken, az éghajlatváltozás enyhítésére és az ahhoz való alkalmazkodásra irányuló szolgáltatásokat nyújtanak, egészségügyi előnyökkel járnak, védik a hegyvidéki, szigeti és vidéki régiók biológiai sokféleségét és kilátásait, valamint küzdenek az elsivatagosodás ellen;
- AO. mivel az EU földterületének 43%-át erdők alkotják, és ezek adnak otthont a szárazföldi biológiai sokféleség 80%-ának²; mivel az erdészeti tevékenységek a beszámolók szerint a fajok esetében a második legnagyobb terhelési kategóriát képezik³, és különösen az ízeltlábúakat, az emlősöket és a nem szövetes növényeket érintik; mivel számos erdőtől függő fajt érint negatívan az elpusztult, korhadó és öreg fák eltávolítása⁴ az őserdők csökkenése és bizonyos erdőgazdálkodási módszerek, például a tarvágás;
- AP. mivel a világban a szárazföldi biológiai sokféleség több mint 75%-ának az erdők adnak otthont⁵; mivel a Parlament ajánlásokat fogalmazott meg a Bizottság számára egy uniós jogi keretre vonatkozóan, amelynek célja az EU által ösztönzött globális erdőirtás, erdő- és ökoszisztéma-pusztulás megállítása és visszafordítása⁶;
- AQ. mivel a környezet jó állapota és az egészséges ökoszisztémák létfontosságúak az éghajlatváltozás elleni küzdelemben, és az ökoszisztémák alapvető szerepet játszanak az éghajlatváltozás mérséklésében és az ahhoz való alkalmazkodásban; mivel az éghajlatváltozás kihat a biológiai sokféleségre, minthogy a fajok földrajzi eloszlási tartományait nagy mértékben az éghajlati változók határozzák meg; mivel azokon a területeken, ahol az éghajlat már nem megfelelő, egyes fajok földrajzi tartománya eltolódik, más fajok pedig helyileg kihalnak;

¹ A Számvevőszék „Tengeri környezet: az Unió széles körű, de mélységét tekintve nem megfelelő védelmet biztosít” című különjelentése.

² Az Európai Parlament „Fenntartható erdőgazdálkodás: A Parlament erdőirtás elleni küzdelemre irányuló munkája” című, 2020. december 9-i cikke.

³ A Bizottság „A természet állapota az Európai Unióban – Jelentés az élőhelyvédelmi és a madárvédelmi irányelv által védett élőhelyek és fajok helyzetéről és trendjeiről a 2013–2018 közötti időszakban” című, 2020. október 15-i jelentése (COM(2020)0635).

⁴ Ugyanott.

⁵ A FAO és az ENSZ Környezetvédelmi Programjának „A világ erdőinek helyzete – Erdők, biológiai sokféleség és emberek” című, 2020. május 22-i jelentése.

⁶ Állásfoglalás a Bizottságnak szóló ajánlásokkal az EU által ösztönzött globális erdőirtás megállítására és visszafordítására szolgáló uniós jogi keretről.

- AR. mivel a természet-alapú megoldások és az ökoszisztéma-alapú megközelítések erős szakpolitikai kapcsolatot teremthetnek a három riói egyezmény között, integrált módon kezelve az éghajlatváltozást és a biológiai sokféleség csökkenését;
- AS. mivel az IPBES szerint a biológiai sokféleség csökkenését okozó öt tényező egyike a szennyezés; mivel a becslések szerint körülbelül 500 vegyi anyagra vonatkozóan léteznek megbízható információk, és mivel az Európai Vegyianyag-ügynökség 2019 áprilisáig 450 anyagot minősített kellőképpen szabályozottnak; mivel további 10 000 anyag esetében vélik úgy, hogy a kockázataikat meglehetősen jól jellemezték, míg további 20 000 anyag kockázataira vonatkozóan korlátozott információ áll rendelkezésre; mivel az anyagok többsége, körülbelül 70 000 anyag esetében szinte alig áll rendelkezésre a veszélyekre vagy az expozíciós kockázatokra vonatkozó információ; mivel a vegyi anyagok biológiai sokféleségre és környezetre gyakorolt összes hatására vonatkozó ismeretek jelentős hiányosságait sürgősen meg kell szüntetni;
- AT. mivel a fényszennyezés megváltoztatja a természetes éjszakai fény szintjét az emberek, az állatok és a növények számára, és ezáltal negatívan hat a biológiai sokféleségre, például azáltal, hogy kiegyensúlyozatlanná teszi az állatok vándorló, éjszakai és szaporodási tevékenységeit, és a rovarok és beporzók elpusztulásához is vezet, amelyeket vonz a számukra pusztulást hozó mesterséges fény;
- AU. mivel a Közös Kutatóközpont 2020-as jelentése¹ szerint immár minden ökoszisztémában jelen vannak idegenhonos inváziós fajok, és különösen a városi ökoszisztémákat és a gyepterületeket fenyegetik;
- AV. mivel a biológiai sokféleség és az ökoszisztémák terén mutatkozó jelenlegi negatív tendenciák nemcsak a fenntartható fejlődési célok felé tett előrehaladást fogják aláásni, hanem a szegénységgel, az éhezéssel, az egészséggel, a vízzel, a városokkal és az éghajlattal kapcsolatos fenntartható fejlődési célok felé tett előrehaladást is; mivel ezért a biológiai sokféleség csökkenését és pusztulását nemcsak környezeti problémának, hanem fejlesztési, gazdasági, társadalmi és morális kérdésnek is kell tekinteni;
- AW. mivel jelenleg az EU biológiai sokféleségének közel 80%-a a legkülső régiókban és a tengerentúli országokban és területeken található²;
- AX. mivel az EU-nak és tagállamainak meg kell felelniük a biológiai sokféleséggel és az emberi jogokkal kapcsolatos nemzetközi kötelezettségeiknek, valamint a külső fellépések szakpolitikai koherenciájára vonatkozó kötelezettségeiknek, összhangban a Chartában foglalt azon kötelezettségükkel, hogy magas szintű környezetvédelmet és a környezet minőségének javítását a fenntartható fejlődés elvével összhangban integrálják az uniós szakpolitikákba;
- AY. mivel az emberi jogokkal és a környezettel foglalkozó különleges ENSZ-előadó munkája előkészíti a biológiai sokféleség megőrzésével és fenntartható használatával kapcsolatos emberi jogi kötelezettségek jogi keretének kialakítását; mivel az elmúlt

¹ A Bizottság Közös Kutatóközpontjának Ökoszisztémák és szolgáltatásaik feltérképezése és értékelése: uniós ökoszisztéma-értékelés című, 2020. október 13-i tudományos szakpolitikai jelentésére (kiegészítés) és a Bizottság Környezetvédelmi Főigazgatóságának BEST kezdeményezése (a biológiai sokféleség és az ökoszisztéma-szolgáltatások önkéntes rendszere az EU legkülső régióiban, valamint az EU tengerentúli országaiban és területein).

² BEST kezdeményezés.

években világszerte jelentősen megnőtt a környezetvédelemmel és a földdel foglalkozó emberijog-védők elleni támadások száma;

- AZ. mivel a becslések szerint a világ szárazföldi területeinek legalább egynegyede őslakos népek és helyi közösségek tulajdonában, kezelésében, használatában van vagy ők foglalják el; mivel az őslakos népek jogairól szóló ENSZ-nyilatkozat elismeri az őslakos népek kollektív és egyéni jogait; mivel az őslakos népek és a helyi közösségek alapvető szerepet játszanak a világ biológiai sokféleségének megőrzésében, és a biológiai sokféleségre vonatkozó globális célok nem érhetők el jogaik elismerése nélkül;
- BA. mivel mind a vadon élő állatokkal és növényekkel való illegális, mind pedig a jogszerű kereskedelem, valamint ezen állatok és növények felhasználása jelentősen hozzájárul a biológiai sokféleség csökkenéséhez, és mivel a természetes élőhelyek megsemmisülése és a vadon élő állatok és növények kizsákmányolása hozzájárul a fertőző betegségek megjelenéséhez és terjedéséhez¹;
- BB. mivel a biológiai sokféleséggel és az ökoszisztéma-szolgáltatásokkal foglalkozó kormányközi tudománypolitikai platform és az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület szerint a tengeri biológiai sokféleség komoly veszélyben van²; mivel az Európai Környezetvédelmi Ügynökség figyelmeztetéseket adott ki az európai tengeri környezet jelenleg romló állapotára, valamint arra vonatkozóan, hogy mielőbb helyre kell állítani tengeri ökoszisztémáinkat, megvizsgálva, hogy milyen hatással vannak az emberi tevékenységek a tengeri környezetre³; mivel a tengeri csomópontok, például a korallzátonyok, a mangroveerdők és a tengeri fűágak erőteljesen lepusztultak, és ezeket az éghajlatváltozás és a szennyezés veszélyezteti;
- BC. mivel az óceán egységes egészet alkot, és jó környezeti állapota létfontosságú rezilienciájának biztosításához, valamint ahhoz, hogy az óceán továbbra is biztosítsa az olyan ökoszisztéma-szolgáltatásokat, mint a CO₂ elnyelése és az oxigéntermelés; mivel az éghajlati mechanizmusok az óceáni és tengeri ökoszisztémák egészségétől függenek, amelyet jelenleg károsít a globális felmelegedés, a szennyezés, a tengeri biodiverzitás túlzott mértékű kiaknázása, a savasodás, az oxigénszint csökkenése és a tengerpart eróziója; mivel az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület emlékeztet arra, hogy az óceán az éghajlatváltozás mérséklésére és az annak hatásaihoz való alkalmazkodásra irányuló megoldás részét képezi⁴;

¹ A biológiai sokféleséggel és az ökoszisztéma-szolgáltatásokkal foglalkozó kormányközi tudománypolitikai platform a biodiverzitásról és az ökoszisztéma-szolgáltatásokról szóló globális értékelő jelentésének összefoglalása a politikai döntéshozók számára.

² A biológiai sokféleséggel és az ökoszisztéma-szolgáltatásokkal foglalkozó kormányközi tudománypolitikai platform a biodiverzitásról és az ökoszisztéma-szolgáltatásokról szóló globális értékelő jelentése és a biológiai sokféleség globális kilátásairól szóló ötödik dokumentum.

³ Az Európai Környezetvédelmi Ügynökség „Marine messages II: Navigating the course towards clean, healthy and productive seas through implementation of an ecosystem-based approach” (Tengeri üzenetek II: A tiszta, egészséges és termelékeny tengerek felé vezető út kijelölése ökoszisztéma-alapú megközelítés alkalmazásával) című, 2020. június 25-i jelentése.

⁴ Az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület 2019. szeptember 24-i különjelentése a változó éghajlat összefüggésében az óceánról és a krioszféráról.

- BD. mivel a tengeri hulladék 80%-a szárazföldi eredetű, és 150 tonna műanyag halmozódott fel óceánjainkban¹; mivel a települési szennyvíz 80%-a a tengerbe kerül; mivel a felszínen az úszó hulladék összesített tömege az óceánba engedett műanyagoknak csak 1%-át teszi ki²;
- BE. mivel a kék gazdaság valódi lehetőség a tengeri és part menti tevékenységek fenntartható fejlesztésére;
- BF. mivel ösztönözni kell a biológiai sokféleség védelmével és helyreállításával kapcsolatos, emberek, önkormányzatok, egyesületek, vállalkozások, oktatási intézmények és egyéb társadalmi érdekcsoportok közötti közös kezdeményezéseket;
- BG. mivel a stratégia sikeres végrehajtásához hatékony együttműködésre van szükség uniós és tagállami szinten, valamennyi érdekelt fél bevonásával;

A biológiai sokféleség jelenlegi állapota

1. üdvözli a 2030-ig tartó időszakra szóló új uniós biodiverzitási stratégiát és annak nagyratörő célkitűzéseit;
2. üdvözli továbbá, hogy ennek azt a távlati célt kell szem előtt tartania, hogy 2050-re a világ valamennyi ökoszisztémáját helyre kell állítani, ellenállóvá és védetté kell tenni; hangsúlyozza, hogy minden erőfeszítést meg kell tenni e cél mielőbbi elérése érdekében;
3. úgy véli, hogy a stratégia végrehajtása során biztosítani kell az összhangot az európai zöld megállapodás egyéb stratégiáival, például „a termelőtől a fogyasztóig” stratégiával; elismeri a fenntartható fejlődés három alábbi dimenziójának fontosságát: környezeti, gazdasági és szociális dimenzió; emlékeztet, hogy a környezeti dimenzió – beleértve a biológiai sokféleséget és az ökoszisztémák megőrzését – alátámasztja a másik két dimenziót, és a fenntartható fejlődés és a fenntartható fejlődési célok elérésének kulcsfontosságú alapja;
4. emlékeztet arra, hogy az Európai Unió új stratégiáiban sürgősen meg kell erősíteni a tengerekre vonatkozó jövőképet, különös tekintettel az európai zöld megállapodás, a biodiverzitási stratégia és „a termelőtől a fogyasztóig” stratégia nyomán követésére;
5. felhívja a Bizottságot, hogy minden jogalkotási javaslatot átfogó hatásvizsgálatra alapozzon, amely figyelembe veszi az egyéni és halmozott hatásokat, az érintett ágazatok társadalmi és gazdasági fenntarthatóságára, az élelmezésbiztonságra és az élelmiszerárakra gyakorolt hatást, valamint azt a potenciális kockázatot, hogy a biológiai sokféleség csökkenését nem uniós országokba helyezik át azáltal, hogy a helyi termelést importtal helyettesítik, valamint a cselekvés és a tétlenség költségeit az azonnali és hosszú távú hatások tekintetében;
6. felszólítja a Bizottságot, hogy a hatásvizsgálatok elvégzése érdekében egészítse ki a környezeti szempontok értékelésére jelenleg használt egyetlen eszközt a biológiai sokféleséggel, az erőforrások felhasználásával és a szennyezéssel kapcsolatos hatásokat vizsgáló eszközökkel;

¹ A Bizottság Környezetvédelmi Főigazgatósága, 10. mutató: Tengeri hulladék.

² Ugyanott.

7. megjegyzi e tekintetben, hogy ha ugyanakkor hangsúlyt fektetnének az erdők társadalmi, környezeti és gazdasági előnyeire, az elősegítheti az erdők rezilienciájának és alkalmazkodóképességének biztosítását, valamint a körforgásos biogazdaságra való átállást és a biológiai sokféleség javítását; úgy véli, hogy a céloknak és a végrehajtásnak figyelembe kell venniük az egyes országok pontos körülményeit és lehetőségeit, és pozitív hatást kell gyakorolniuk az erdőkre és az erdészeti feltételekre, a vidéki területek megélhetésére, valamint az EU erdőinek biodiverzitására;
8. emlékeztet a biológiai sokféleséggel és az ökoszisztéma-szolgáltatásokkal foglalkozó kormányközi tudománypolitikai platform 2019. évi jelentésének következtetéseire, amelyek szerint a természet állapota az emberi történelem során soha nem látott ütemben romlik az egész világon, és a becslések szerint több mint 8 millió fajból mintegy 1 millió fajt fenyeget a kihalás veszélye;
9. megállapítja, hogy ez a harmadik biodiverzitási stratégia, amelynek célja az EU biológiai sokfélesége csökkenésének megállítása; sajnálja azonban, hogy az EU-ban a biológiai sokféleség továbbra is csökken; mély sajnálatának ad hangot amiatt, hogy az Unió sem a biológiai sokféleséggel kapcsolatos, 2020-ig teljesítendő uniós stratégia célkitűzéseit, sem a biológiai sokféleségre vonatkozó globális aicsi célokat nem tudta teljesíteni;
10. hangsúlyozza, hogy a 2030-ig tartó időszakra szóló biodiverzitási stratégiának maradéktalanul meg kell valósítania célkitűzéseit; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy kötelezzék el magukat a biológiai sokféleség megőrzésére és helyreállítására irányuló jelentős és kiegészítő intézkedések mellett az új, világosan meghatározandó és mérhető célkitűzések maradéktalan teljesítése érdekében;
11. hangsúlyozza, hogy a Covid19-világjárvány ismét rámutatott annak fontosságára, hogy holisztikusan alkalmazzák az „egy az egészség” elvét a szakpolitikai döntéshozatalban, ami azt tükrözi, hogy az emberi egészség, az állatok és a környezet egészsége összekapcsolódnak, és hogy a társadalom egészében sürgősen gyökeres változásokra van szükség; hangsúlyozza a Bizottság fontos szerepét az „egy az egészség” koncepció Unión belüli koordinálásában és támogatásában és a nemzetközi fórumokon való népszerűsítésében; felszólít az EU jelenlegi politikáinak újragondolására és a szükséges változtatásokkal való sürgős és teljes összehangolására;
12. megjegyzi, hogy a világjárványok kiváltó okai többek között ugyanazok a globális környezeti változások, amelyek a biológiai sokféleség csökkenését és az éghajlatváltozást idézik elő¹, mint például a földhasználat megváltoztatása, valamint a vadon élő állatok és növények legális és illegális kereskedelme és fogyasztása; rámutat arra, hogy a világjárványok kockázata jelentősen csökkenthető a biológiai sokféleség csökkenését előidéző emberi tevékenységek csökkentésével, és hogy a világjárványok kockázatának csökkentésével járó becsült költség 100-szor alacsonyabb, mint az ezekre való reagálás költsége²;

¹ Az Európai Környezetvédelmi Ügynökség „A természet állapota az EU-ban – a természetvédelmi irányelvek szerinti jelentések eredményei, 2013–2018” című jelentése.

² A biológiai sokféleséggel és az ökoszisztéma-szolgáltatásokkal foglalkozó kormányközi tudománypolitikai platformnak a biológiai sokféleségről és a világjárványokról szóló munkaértekezletéről készült, 2020. október 29-i jelentése.

13. sürgeti a tagállamokat és a Bizottságot, hogy teljes mértékben vegyék figyelembe a zoonózisokkal és a világjárványokkal kapcsolatos tudományos bizonyítékokat, jelentéseket és ajánlásokat, többek között a biológiai sokféleséggel és az ökoszisztéma-szolgáltatásokkal foglalkozó kormányközi tudománypolitikai platformnak a biológiai sokféleségről és a világjárványokról szóló munkaértekezletéről készült jelentést¹, az ENSZ Környezetvédelmi Programjának „A következő világjárvány megelőzése – zoonózisok és a fertőzési lánc megszakításának módja” című, 2020. július 6-i jelentését², valamint az Egészségügyi Világszervezet (WHO), a FAO és az Állategészségügyi Világszervezet (OIE) a felelősség megosztásáról és az egészségügyi kockázatoknak az állati-humán-ökoszisztéma kapcsolódási pontok mentén alakuló partnerség keretében történő kezelésével kapcsolatos globális tevékenységek összehangolásáról szóló 2010. áprilisi háromoldalú elvi feljegyzését³ az emberek, az állatok és a környezet egészségügyi kockázatai elleni küzdelem érdekében;
14. üdvözli a világjárványok és más egészségügyi fenyegetések elleni uniós fellépés tervezett megerősítését az európai egészségügyi unió részeként⁴, többek között egy uniós egészségügyi válságterv és pandémiás terv kidolgozását a határokon át terjedő súlyos egészségügyi veszélyekről szóló új bizottsági javaslatnak⁵ megfelelően, amelynek ki kell terjednie a zoonózis eredetű világjárványokra is;

Védelem és helyreállítás

15. határozottan támogatja az Unió tengeri és szárazföldi területei legalább 30%-ának védelmére irányuló uniós célokat, például erdők, vizes élőhelyek, tőzeglápok, gyepterületek és part menti ökoszisztémák kellőképpen változatos ökoszisztémái körének lefedésével, valamint az Unió tengeri és szárazföldi területei legalább 10%-ának szigorú védelmét, beleértve valamennyi megmaradt természetes és öreg erdőt és egyéb szénben gazdag ökoszisztémát; hangsúlyozza, hogy ezeknek a céloknak kötelező érvényűeknek kell lenniük, és azokat a tagállamoknak nemzeti szinten, a regionális és helyi hatóságokkal együttműködve, valamint tudományosan megalapozott kritériumokkal és a biológiai sokféleséggel kapcsolatos szükségletekkel összhangban kell végrehajtaniuk, figyelembe véve az egyes tagállamok természeti területeinek mérete és aránya, valamint a regionális és helyi körülmények közötti különbségeket;
16. hangsúlyozza, hogy e védett területeknek a meglévő védett területekre épülő, ökológiailag összefüggő és reprezentatív hálózatot kell létrehozniuk; kiemeli, hogy a védett területek növelése mellett biztosítani kell a védett területek minőségét is, többek között elegendő finanszírozás, világos és eredményes természetvédelmi tervek

¹ Ugyanott.

² Az ENSZ Környezetvédelmi Programjának „A következő világjárvány megelőzése – zoonózisok és a fertőzési lánc megszakításának módja” című, 2020. július 6-i jelentése.

³ A FAO-OIE-WHO 2010. áprilisi háromoldalú elvi feljegyzése a felelősség megosztásáról és az egészségügyi kockázatoknak az állati-humán-ökoszisztéma kapcsolódási pontok mentén alakuló partnerség keretében történő kezelésével kapcsolatos globális tevékenységek összehangolásáról.

⁴ A Bizottság 2020. november 11-i közleménye: „Az európai egészségügyi unió kiépítése: az EU határokon át terjedő egészségügyi veszélyekkel szembeni rezilienciájának megerősítése (COM(2020)0724).

⁵ A határokon át terjedő súlyos egészségügyi veszélyekről és az 1082/2013/EU határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2020. november 11-i európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslat (COM(2020)0727).

végrehajtása, megfelelő gazdálkodás, nyomon követés és értékelés, valamint a vonatkozó jogszabályok hatékony érvényesítése révén;

17. emlékeztet arra, hogy az IUCN nemzetközi ajánlásai szerint a védett területek összes kategóriája esetében meg kell tiltani a környezetkárosító ipari tevékenységeket és infrastrukturális fejlesztéseket¹;
18. hangsúlyozza, hogy ki kell dolgozni a szigorú védelem világos fogalommeghatározását; tudomásul veszi a Tanács biodiverzitásról szóló, 2020. október 16-i következtetéseit, amelyek leszögezik, hogy a szigorúbb védelmi szint lehetővé tehet bizonyos emberi tevékenységeket, amelyek összhangban vannak a védett terület védelmi célkitűzéseivel; úgy véli, hogy azoknak az emberi tevékenységeknek, amelyek összeegyeztethetők a védelmi célokkal, sőt, akár kedvezően hozzájárulnak a biológiai sokféleséghez, továbbra is megengedettnek kell maradniuk a szigorú védelem alá tartozó területeken; felhívja a Bizottságot, hogy a tagállamokkal együttműködve, a rendelkezésre álló legjobb tudományos ismereteken alapuló eseti értékelés alapján tegye egyértelművé, hogy az emberi tevékenységek mely típusai tekinthetők engedélyezettnek a szigorú védettségi státusz esetén, amennyiben azok alapvetően nem zavarják a természetes folyamatok érvényesülését, és összeegyeztethetők a területek ökológiai szükségleteivel;
19. hangsúlyozza, hogy a 2030-ig tartó időszakra szóló biodiverzitási stratégia biológiai sokféleséggel kapcsolatos célkitűzéseinek elérése érdekében meg kell előzni az EU megmaradt tengeri és szárazföldi területeinek pusztulását is; intézkedéseket szorgalmaz a biológiai sokféleség csökkenésének kezelésére a védett területeken kívül; rámutat, hogy a természet és az ökoszisztémák védett területeken történő helyreállítása nem eredményezheti a biológiai sokféleség csökkenésének és az ökoszisztémák pusztulásának folytatódását más területeken;
20. hangsúlyozza a tengerentúli országok és területek természetvédelmi és helyreállítási erőfeszítésekre való bevonásának fontosságát;
21. fontosnak tartja a biogeográfiai régiók figyelembevételét és olyan összkormányzati megközelítés elfogadását a védett területekkel kapcsolatban, amelynek keretében a tagállamok értékelik a pénzügyi támogatás és a kompenzációs intézkedések szükségességét a védett területek kijelölésével összefüggésben; hangsúlyozza valamennyi érdekelt fél, köztük a földtulajdonosok bevonásának szükségességét;
22. hangsúlyozza a Natura 2000 erdőterületek fontosságát az erdők biológiai sokféleségének megőrzésében; megjegyzi azonban, hogy e területek kezeléséhez és a végrehajtás biztosításához elegendő pénzügyi forrásra van szükség;
23. hangsúlyozza a fenntartható erdőgazdálkodás kiegyensúlyozott megerősítésének fontosságát egyrészt az erdei ökoszisztémák egészsége, az éghajlatváltozás hatásaival szembeni rezilienciája és élettartama, valamint az erdők multifunkcionális szerepének megőrzése, többek között az erdők biológiai sokféleségének fenntartása szempontjából, másrészt a fenntartható fejlődési célok megvalósítása és az európai zöld megállapodás

¹ Az IUCN 2016. szeptember 10-i „Protected areas and other areas important for biodiversity in relation to environmentally damaging industrial activities and infrastructure development” (Védett területek és a biológiai sokféleség szempontjából fontos egyéb területek a környezetkárosító ipari tevékenységekkel és az infrastrukturális fejlesztésekkel összefüggésben) című ajánlása.

végrehajtása szempontjából; kiemeli a genetikai sokféleség ültetési szempontokba való beépítésének értékét, mivel ez korlátozza a károsítók támadásainak és a betegségek, valamint a helyi/öshonos fajok terjedésének kockázatát;

24. emlékeztet arra, hogy az EU rendelkezik a védett területek legnagyobb összehangolt hálózatával a világon;
25. tudomásul veszi azt a kötelezettségvállalást, amely szerint biztosítani kell, hogy 2030-ig a védett élőhelyek és fajok tendenciáiban és kedvező védeltségi helyzetében ne legyen romlás, és hogy tagállami szinten a jelenleg kedvezőtől eltérő védeltségi helyzetű fajok és élőhelyek legalább 30%-a kedvező védeltségi helyzetben legyen, vagy erőteljesen javuló tendenciát mutasson; úgy véli azonban, hogy a lehető leghamarabb kedvező védeltségi helyzetet kell elérni a madárvédelmi¹ és az élőhelyvédelmi irányelv² hatálya alá tartozó valamennyi védett faj és élőhely tekintetében; hangsúlyozza, hogy vannak fennálló kötelezettségek annak biztosítására, hogy a fajok ne károsodjanak; felhívja a Bizottságot, hogy a harmonizált és rendszeres jelentéstétel biztosítása érdekében az EEA-val közösen határozzon meg egy világos kiindulási alapot, és orvosolja a trendbecslések jelenlegi módszertanának hiányosságait;
26. felhívja a tagállamokat, hogy javítsák a Natura 2000 hálózattal kapcsolatos nyomonkövetési rendszereik, ezen belül a gazdálkodás eredményességére vonatkozó nyomon követés minőségét és teljességét; hangsúlyozza a szakosodott irányító testületek és területgazdálkodási tervek fontosságát; úgy véli, hogy az EEA tájékoztatója³ szerint a szakemberek elégtelen mértékben ismerik és értik a gazdálkodás hatékonyságával kapcsolatos meglévő normákat; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy végezzenek célzottabb kapacitásépítést, és nyújtsanak jobb iránymutatást a gazdálkodás hatékonyságával kapcsolatban a Natura 2000 területek kezelésének – többek között a védett területek kezelése eredményességére vonatkozó globális normák, például az IUCN védett és megőrzött területeket tartalmazó zöld listája révén történő – értékelése és javítása érdekében; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy aktualizálja a Natura 2000 területekre vonatkozó adaptív gazdálkodási iránymutatást, amely kiterjed az éghajlatváltozás fajokra és ökoszisztémákra gyakorolt lehetséges hatásainak vizsgálatára is;
27. felhívja a tagállamokat, hogy megfelelő természetvédelmi intézkedések révén őrizzék meg a vadon élő fajok genetikai sokféleségét;
28. sajnálja, hogy a tagállamok nem teljesítették a tengervizek jó környezeti állapotára vonatkozó, a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelvben meghatározott 2020-ig elérendő célkitűzést; felhívja a Bizottságot, hogy az összekapcsoltság javítása, a megerősített irányítás, a megbízhatóbb területrendezés, valamint a szisztematikus értékelések és végrehajtás révén erősítse meg a védett tengeri területek hálózatát;

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/147/EK irányelve (2009. november 30.) a vadon élő madarak védelméről (HL L 20., 2010.1.26., 7. o.).

² A Tanács 92/43/EGK irányelve (1992. május 21.) a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről (HL L 206., 1992.7.22., 7. o.).

³ Az EEA „Management effectiveness in the EU’s Natura 2000 network of protected areas” (A gazdálkodás eredményessége az EU védett területeket felölelő Natura 2000 hálózatában) című tájékoztatója.

29. aggodalmának ad hangot az édesvízi ökoszisztémák és fajok állapota miatt; rámutat, hogy 1970 és 2016 között 93%-kal Európában volt a legsúlyosabb a csökkenés a világon¹;
30. hangsúlyozza, hogy a szárazföldi biológiai sokféleség többségében erdőterületeken található; rámutat, hogy néhány erdőtípus esetében kis mértékben javult a védettségi helyzet², az uniós természetvédelmi jogszabályok hatálya alá tartozó erdei élőhelyek és fajok védettségi helyzete azonban nem mutat jelentős javulást³; hangsúlyozza, hogy 2011 és 2020 között az értékelések szerint az uniós erdők közel egyharmadának (31%) védettségi helyzete rossz, több mint felüké (54%) pedig nem megfelelő volt⁴;
31. kiemeli az európai erdők nem kielégítő helyzetét; hangsúlyozza, hogy egyes biogeográfiai régiókban az I. mellékletbe tartozó erdei élőhelyek mindössze 5%-a van kedvező védettségi helyzetben⁵; hangsúlyozza, hogy a biodiverzitási stratégia előírja a tagállamok számára annak biztosítását, hogy egyetlen védett élőhely és faj védettségi tendenciája és helyzete se romoljon; megállapítja, hogy a legtöbb biogeográfiai régióban jelentősen tovább romlott a kedvezőtlen védettségi helyzetű erdei ökoszisztémák állapota⁶;
32. aggodalommal veszi tudomásul az erdei fajok és élőhelyek jelentős veszteségeiről szóló jelentéseket; emlékeztet arra, hogy Európában öt erdei fafaj a természetes élőhelyén kihalt, 42 erdei fafaj kritikusan veszélyeztetett, 107 erdei fafaj pedig veszélyeztetett helyzetben van;
33. fontosnak és sürgősnek tartja az összes fennmaradt természetes és őshonos erdő szigorú védelmének biztosítását; hangsúlyozza, hogy a természetes erdők öregedését lehetővé tevő erdősítés kulcsfontosságú az őshonos erdők területének növeléséhez; üdvözli a természetes és őshonos erdők meghatározására, feltérképezésére és nyomon követésére irányuló, folyamatban lévő részvételi folyamatokat;
34. hangsúlyozza, hogy az erdők, különösen a természetes erdők rendkívül fontosak a biológiai sokféleség védelme szempontjából, és felszólít védelmükre; e tekintetben felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vezessenek be az őshonos erdőkre vonatkozó fogalom meghatározást, amelyet a jövőbeli uniós erdőgazdálkodási stratégia részeként az Erdészeti Állandó Bizottság dolgoz majd ki;

¹ A World Fish Migration Foundation 2020. július 28-i, „Massive decline in migratory freshwater fish populations could threaten livelihoods of millions, warns new report” (A vándorló édesvízi halpopulációkban bekövetkezett tömeges csökkenés milliók megélhetését veszélyeztetheti – figyelmeztet az új jelentés) című sajtóközleménye.

² A természet állapota az EU-ban – a természetvédelmi irányelvek szerinti jelentések eredményei, 2013–2018.

³ A Bizottság 2015. október 2-i jelentése a biológiai sokféleséggel kapcsolatos, 2020-ig teljesítendő uniós stratégia félidejének értékeléséről (COM(2015)0478).

⁴ A természet állapota az EU-ban – a természetvédelmi irányelvek szerinti jelentések eredményei, 2013–2018.

⁵ Az élőhelyvédelmi irányelv 17. cikkével összhangban a 2013–2018-as időszakra vonatkozóan jelentett adatok (2019) szerint a boreális biogeográfiai régió 4,84%-a és az Atlanti-óceán 4,94%-a van kedvező védettségi helyzetben.

⁶ Az élőhelyvédelmi irányelv 17. cikkével összhangban a 2013–2018-as időszakra vonatkozóan jelentett adatok (2019) szerint.

35. felhívja a tagállamokat, hogy javítsák az illegális fakitermeléssel szembeni védelmet erősítő nemzeti jogszabályokat; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy harmonizálják a meglévő adatokat és pótolják a természetes és őshonos erdők helyének meghatározásával kapcsolatos hiányosságokat, valamint hozzanak létre a természetes és őshonos erdőkre vonatkozó kritériumoknak 2020-ban visszamenőleg megfelelő összes potenciális helyszínről, és vezessenek be ideiglenes fakivágási moratóriumot az összes érintett helyszínen az erdők szándékos megsemmisítésének megakadályozása érdekében, valamint késedelem nélkül jogilag biztosítsák a visszaigazolt erdőkben a beavatkozás tilalmát;
36. határozottan üdvözli az uniós természet-helyreállítási tervről és ezen belül kötelező helyreállítási célokról szóló jogalkotási javaslat kidolgozására vonatkozó kötelezettségvállalást, és ismételten szorgalmazza az EU szárazföldi és tengeri területeinek legalább 30%-ára vonatkozó olyan helyreállítási cél¹ kitűzését, amelyet a biológiai sokféleséggel kapcsolatos szükségletek alapján minden tagállamnak kötelezően meg kell valósítania területének egészén, a védett területeken belül és azokon kívül; hangsúlyozza, hogy a helyreállítási célkitűzéseknek a meglévő uniós jogszabályokra kell épülniük, és a helyreállítási erőfeszítéseknek a lehető legnagyobb mértékben támogatniuk kell a természetes regenerációt;
37. úgy véli, hogy az átfogó helyreállítási cél mellett az uniós természet-helyreállítási tervről szóló jogalkotási javaslatnak uniós és tagállami szintű – saját ökoszisztémáikon alapuló – ökoszisztéma-, élőhely- és fajspecifikus célokat is tartalmaznia kell, különös hangsúlyt fektetve az ökoszisztémákra a biológiai sokféleség helyreállítása, valamint az éghajlatváltozás mérséklése és az ahhoz való alkalmazkodás kettős célja érdekében; hangsúlyozza, hogy az eszköznek az erdőkre, a gyepterületekre, a vizes élőhelyekre, a tőzeglápok beporzóira, a szabad áramlású folyókra, a part menti területekre és a tengeri ökoszisztémákra is ki kell terjednie; hangsúlyozza, hogy a helyreállítást követően meg kell akadályozni az ökoszisztémák romlását; úgy véli, hogy a helyreállítási célok terén elért eredményeket – többek között a 2030-as célok elérésére irányuló köztes célok alkalmazása révén – rendszeresen értékelni kell tagállami és uniós szinten egyaránt;
38. hangsúlyozza, hogy pozitív ösztönzőket és részvételi folyamatokat kell kialakítani a biológiai sokféleség helyreállítása iránti elkötelezettség fokozása érdekében;
39. határozottan kiemeli annak fontosságát, hogy az uniós természet-helyreállítási célkitűzéseket teljes mértékben integrálják más kapcsolódó politikákba és stratégiákba is; megismétli az erdők helyreállítására, ezen belül az erdők közötti összeköttetések fokozására és helyreállítására vonatkozó kötelező célok² kitűzésére irányuló felhívását; kéri, hogy a természet-helyreállítási tervbe foglalják bele legalább 25 000 km szabadon áramló folyónak az akadályok lebontása és az árterületek helyreállítása révén történő helyreállítását az Unióban;
40. határozottan sajnálatosnak tartja a beporzók állományainak csökkenését, mivel azok a környezet egészségének fő mutatói közé tartoznak; hangsúlyozza, hogy ez a csökkenés nemcsak a biológiai sokféleség visszaesését jelenti, hanem az élelmezésbiztonságot is veszélyezteti; megismétli a beporzókra vonatkozó uniós kezdeményezésről szóló állásfoglalásában megfogalmazott álláspontját, és szorgalmazza a kezdeményezés sürgős felülvizsgálatát; hangsúlyozza, hogy a felülvizsgált kezdeményezésnek

¹ Állásfoglalás a Biológiai Sokféleség Egyezményről (COP15).

² Állásfoglalása az EU szerepéről a világ erdőinek védelmében és helyreállításában.

tartalmaznia kell egy, a beporzók nyomon követésére vonatkozó, az egész Unióra kiterjedő, szilárd intézkedéseket, egyértelmű, határidőhöz kötött célkitűzéseket és mutatókat, többek között hatásmutatókat és kapacitásépítést tartalmazó új keretet;

41. emlékeztet a növényvédő szerek mézelő méhekre gyakorolt hatásának értékelésével összefüggésben emelt 2019. október 23-i kifogására¹, és sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a tagállamok hivatalosan nem fogadták el az EFSA méhekre vonatkozó iránymutatását; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy az EFSA méhekre vonatkozó iránymutatását és a jövőbeli végrehajtási jogi aktusokat érintő felülvizsgálat legalább a 2013-ban meghatározottal azonos szintű védelmet biztosítson, foglalkozzon az akut és krónikus toxicitással és a lárvákra gyakorolt toxicitással egyaránt, és terjedjen ki a vadon élő beporzókra is; hangsúlyozza a nagyobb átláthatóság szükségességét a felülvizsgálati folyamat során; megjegyzi, hogy az EFSA jelenleg saját modellezési rendszert (ApisRAM) fejleszt, amely várhatóan jobban összhangban lesz a mézelő méhek biológiájával, mint a BeeHAVE, és kevésbé ad lehetőséget összeférhetlenségre;
42. hangsúlyozza a mezőgazdasági területeken a biológiai sokféleséghez, valamint a beporzók védelméhez és helyreállításához való hozzájárulás szempontjából a magas biodiverzitású tájképi elemek fontosságát, valamint a méhészek szerepét; hangsúlyozza, hogy a zöld terek városokon belüli növelése szintén hozzájárulhat ezekhez a célokhoz; felhívja a tagállamokat, hogy stratégiai terveik tervezetébe foglaljanak bele a beporzók különböző csoportjait célzó intézkedéseket;

A biológiai sokféleség csökkenésének okai

43. hangsúlyozza, hogy a 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégia keretében megvalósított fellépéseknek megfelelően kell kezelniük a természetben végbemenő változás mind az öt fő közvetlen előidéző tényezőjét: a szárazföld és a tenger felhasználásának változásait, az élőlények közvetlen kizsákmányolását, az éghajlatváltozást, a szennyezést és az idegen fajok invázióját. hangsúlyozza, hogy a változás mögött meghúzódó okokat vagy közvetett mozgatórugókat, például a fenntarthatatlan termelési és fogyasztási mintákat, népességdinamikát, kereskedelmet, technológiai innovációkat és irányítási modelleket is orvosolni kell;

A szárazföld és a tenger felhasználásának változásai

44. kiemeli, hogy a talaj biológiai sokfélesége létfontosságú ökoszisztéma-szolgáltatásokat biztosít és enyhíti az éghajlatváltozást, ami a szárazföldi szénelnyelők egyik legfontosabb elemévé teszi a talajt; aggodalommal hívja fel a figyelmet a fokozott mértékű talajromlásra és az e témakört érintő konkrét uniós jogi szabályozás hiányára; elismeri, hogy a különböző jogszabályokban van néhány olyan rendelkezés, amely közvetett módon hozzájárul a talaj védelméhez, de úgy véli, hogy ez részleges védelmet és erőteljesen széttagolt irányítási keretet eredményezett az Unióban; ezért felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő jogalkotási javaslatot a talaj védelmére és fenntartható használatára, valamint a talajvédelemnek az összes vonatkozó uniós politikába való

¹ Az Európai Parlament 2019. október 23-i állásfoglalása az 546/2011/EU rendeletnek a növényvédő szerek mézelő méhekre gyakorolt hatásának értékelése tekintetében történő módosításáról szóló bizottsági rendelet tervezetéről (elfogadott szövegek, P9_TA(2019)0041).

integrálására irányuló, a szubszidiaritás elvét maradéktalanul tiszteletben tartó közös keret kialakítása céljából;

45. hangsúlyozza, hogy a talajra vonatkozó említett közös keretnek foglalkoznia kell a talajt érő valamennyi fő fenyegetéssel, ezen belül a talaj biológiai sokféleségének csökkenésével, a talaj szervesanyag-tartalmának csökkenésével, a szennyezettséggel, a szikesedéssel, a savasodással, az elsivatagosodással, az erózióval és a talajfedéssel; hangsúlyozza a közös fogalommeghatározások, világos célok és egy nyomon követhető keret beépítésének szükségességét; támogatja továbbá egy konkrét dekontaminációs cél meghatározását;
46. hangsúlyozza, hogy az egészséges talaj – ezen belül a termékenység és a szerkezet – döntő fontosságú a mezőgazdasági ágazat számára; rámutat többek között a fenntarthatatlan gazdálkodási és erdőgazdálkodási gyakorlatok, a földhasználat megváltoztatása, az építési tevékenységek, a talajfedés és az ipari kibocsátások talajra gyakorolt negatív hatásaira; hangsúlyozza, hogy olyan fakitermelési és mezőgazdasági módszereket kell alkalmazni, amelyek kevésbé károsítják a talajt;
47. felkéri a Bizottságot, hogy az ipari és bányászati tevékenységek által kiváltott talajromlás kezelésének javítása érdekében vizsgálja felül az ipari kibocsátásokról szóló 2010/75/EU irányelvet¹ és az ásványianyag-kitermelő iparban keletkező hulladék kezeléséről szóló 2006/21/EK irányelvet²; emlékeztet a kitermelt földre vonatkozó anyaghasznosítási cél kitűzését szorgalmazó felhívására³;
48. sürgeti a tagállamokat, hogy – az elővigyázatosság elve alapján és azon elv alapján, hogy megelőző intézkedéseket kell hozni, továbbá figyelembe véve a nem konvencionális szénhidrogének kiaknázása céljából történő hidraulikus rétegreperesztéssel járó kockázatokat és negatív éghajlati, környezeti és biodiverzitási hatásokat – ne engedélyezzenek az EU-ban semmilyen új hidraulikus rétegreperesztési tevékenységet, és állítsák le a meglévő műveleteket;
49. emlékeztet arra, hogy bár az EU az elsivatagosodás elleni küzdelemről szóló ENSZ-egyezmény (UNCCD) keretében kötelezettséget vállalt arra, hogy 2030-ra megfékezze a talajromlást⁴, az Európai Számvevőszék különjelentésének következtetései szerint azonban nem valószínű, hogy ez a cél teljesül⁵; sajnálja, hogy az elsivatagosodás miatt a biológiai sokféleséget, a talaj termékenységét, a föld természetes ellenálló képességét,

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2010/75/EU irányelve (2010. november 24.) az ipari kibocsátásokról (a környezetszennyezés integrált megelőzése és csökkentése) (HL L 334., 2010.12.17., 17. o.).

² Az Európai Parlament és a Tanács 2006/21/EK irányelve (2006. március 15.) az ásványianyag-kitermelő iparban keletkező hulladék kezeléséről és a 2004/35/EK irányelv módosításáról - A Tanács, az Európai Parlament és a Bizottság nyilatkozata (HL L 102., 2006.4.11., 15. o.).

³ Az Európai Parlament 2021. február 10-i állásfoglalása a körforgásos gazdaságról szóló új cselekvési tervről (elfogadott szövegek, P9_TA(2021)0040).

⁴ A talajdegradáció-semlegesség az egyezmény feleinek fogalommeghatározása szerint: olyan állapot, amikor a föld mint az ökoszisztéma-funkciók és -szolgáltatások támogatásához és az élelmezésbiztonság javításához szükséges erőforrás mennyisége és minősége egy meghatározott időbeli és térbeli nagyságrenden és ökoszisztémán belül állandó marad vagy növekszik.

⁵ A Számvevőszék 2018. december 18-i, „Az elsivatagosodás elleni küzdelem az Európai Unióban: a növekvő fenyegetés határozottabb fellépést követel meg.

az élelmiszertermelést és a vízminőséget fenyegető veszély ellenére, továbbá 13 tagállam azon nyilatkozata ellenére, hogy az UNCCD értelmében érinti az elsivatagosodás, a Bizottság nem kezeli hatékonyan a problémát; ezért felhívja a Bizottságot, hogy legyen ambiciózusabb, és haladéktalanul terjesszen elő egy, az elsivatagosodással és a talajromlással kapcsolatos uniós szintű stratégiát;

50. megjegyzi, hogy az Unióban az urbanizáció és a szabadidős tevékenységek a természetre kifejtett teljes nyomás 13%-át és a tengeri környezetre gyakorolt teljes nyomás 48%-át teszik ki¹; kiemeli, hogy a zöld városi területek és a zöld infrastruktúra a biológiai sokféleséget támogató és a lakosság fizikai és mentális jóllétéhez hozzájáruló ökoszisztéma-szolgáltatásokat nyújthatnak;
51. támogatja a Bizottság azon szándékát, hogy a városok környezetbarátabbá tételét célzó uniós platformot hozzon létre; felhívja a Bizottságot, hogy határozzon meg konkrét, ambiciózus, kötelező célokat a városi biológiai sokféleséggel, a természetalapú megoldásokkal és az ökoszisztéma-alapú megközelítésekkel, valamint a zöld infrastruktúrával kapcsolatban, amelyek az emberek és a vadon élő állatok számára egyaránt előnyösek, és hozzájárulnak a biológiai sokféleséggel kapcsolatos átfogó célkitűzésekhez; hangsúlyozza, hogy olyan intézkedéseket kell beemlíteni, mint a zöld tetők minimális aránya új épületek esetében, a városi gazdálkodás, ezen belül adott esetben a gyümölcsfák hasznosításának támogatása, a növényvédő szerek mellőzésének garantálása, valamint a műtrágyahasználat csökkentése az EU városi zöld területein, valamint a zöld terek számának a lakosságszám szerinti növelése, egyúttal a zöld terekhez való hozzáférés terén mutatkozó egyenlőtlenségek kezelése; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy terjesszék ki a szárazföldi és tengeri ökológiai folyosókat a városi területekre, többek között a zöld infrastruktúrák transzeurópai hálózatának (TEN-G) kialakítása révén, amely a transzeurópai természetvédelmi hálózathoz (TEN-N) kapcsolódik;

Az szervezetek közvetlen kiaknázása

52. támogatását fejezi ki azon 2030-ra elérendő célok iránt, amelyek szerint a mezőgazdasági területek legalább 25%-án ökológiai gazdálkodást kell folytatni, és ezt az arányt közép- és hosszú távon növelni kell; határozottan üdvözli továbbá azt a célt, hogy a mezőgazdasági földterületek legalább 10%-a magas biodiverzitású tájképi elemekből álljon, amit megfelelő szinten kell megvalósítani a megművelt tájakon és az azok közötti ökológiai kapcsolat biztosítása érdekében; hangsúlyozza, hogy mindkét célt be kell építeni az uniós jogszabályokba, és azokat minden tagállamnak a közös agrárpolitika (KAP) stratégiai tervei keretében is végre kell hajtania;
53. aggodalommal állapítja meg, hogy a mezőgazdasági területek biológiai sokféleségéről szóló számvevőszéki jelentés szerint az a mezőgazdasági területeken élő fajok száma és változatossága folyamatosan csökken az Unióban; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az Unió 2020-ig szóló biodiverzitási stratégiája nem tűzött ki mérhető célokat és fellépéseket a mezőgazdaság számára, ami megnehezíti az eredmények értékelését; emlékeztet arra, hogy a KAP biológiai sokféleségre fordított kiadásainak nyomon követése nem volt megbízható, és hogy hiányzott az uniós politikák és stratégiák közötti koordináció, és ennek következtében nem tudják orvosolni a genetikai sokféleség

¹ A természet állapota az EU-ban – a természetvédelmi irányelvek szerinti jelentések eredményei, 2013–2018.

csökkenését¹; felhívja a Bizottságot, hogy kövesse a mezőgazdasági területek biológiai sokféleségével kapcsolatos számvevőszéki ajánlásokat, és építse be az ebből levont tanulságokat a 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégiába²;

54. hangsúlyozza, hogy a biológiai sokféleség az EU élelmezésbiztonságának megőrzéséhez is alapvetően fontos; kiemeli, hogy az uniós mezőgazdasági ágazat fontos szerepet játszik az egészséges, biztonságos és megfizethető élelmiszerek előállításában; hangsúlyozza, hogy a mezőgazdasági termelők kulcsszerepet játszanak e stratégia sikerében, és hogy ezt a stratégiát össze kell hangolni „a termelőtől a fogyasztóig” stratégia intézkedéseivel, céljaival és célkitűzéseivel;
55. elkerülhetetlennek tartja az uniós mezőgazdaság átalakítását annak érdekében, hogy az ökológiai és éghajlati átállással összhangban fenntarthatóvá váljon, és magas szintű állatjóléti normákat biztosítson, a fosszilis és vegyi inputanyagok, valamint az antibiotikum-kezelés minimálisra szorításával; hangsúlyozza, hogy a mezőgazdaságnak hozzá kell járulnia a biológiai sokféleség védelméhez és helyreállításához;
56. a lehetséges társadalmi-gazdasági hatások fényében elkerülhetetlennek tartja, hogy a mezőgazdasági termelők támogatásban – a gazdasági támogatást is beleértve –, valamint képzésben részesüljenek a fenntartható mezőgazdasági rendszerekre való átállással kapcsolatban az agroökológiai és egyéb innovatív fenntartható gyakorlatok előmozdítása érdekében; ezért kiemeli a jól meghatározott és elégséges – többek között a többéves pénzügyi kereten keresztül nyújtott – pénzügyi támogatást biztosításának fontosságát e célkitűzések elérésének elősegítése érdekében, és e tekintetben felhívja a tagállamokat, hogy használják fel a KAP stratégiai terveket és annak zöld összetevőit e célok érdekében, egyúttal mindenki számára előnyös megoldásokat kialakítva a biológiai sokféleség védelmére;
57. felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki stratégiát annak érdekében, hogy támogassa a helyi értékláncokat a javasolt célok elérésében, és hangsúlyozza, hogy a kisüzemi mezőgazdasági vállalkozásoknak külön támogatásra van szükségük a stratégiához való hozzájáruláshoz;
58. üdvözli, hogy a biogazdálkodást az EU fenntarthatóbb élelmiszerrendszerek felé vezető útjának egyik fontos elemeként ismerik el, különösen a biológiai sokféleséggel kapcsolatos megfontolások tekintetében, a gazdasági fejlődésre, a vidéki foglalkoztatásra, a környezetvédelemre és az éghajlatváltozás elleni küzdelemre irányuló közpolitikai célok elérése érdekében; hangsúlyozza a biogazdálkodás európai cselekvési tervének fontosságát abban, hogy növekedjen a biogazdálkodás elterjedése;
59. hangsúlyozza, hogy az ökológiai élelmiszer-termelés fejlesztését piacvezérelt, az ellátási láncot érintő, valamint a bioélelmiszerek iránti keresletet ösztönző fejlesztéseknek és intézkedéseknek kell kísérniük, többek között a közbeszerzés és a promóciós intézkedések széles köre, a kutatás, az innováció, a képzés és a tudományos ismeretek átadása révén, amelyek célja az ökológiai termékek piaca stabilitásának és a mezőgazdasági termelők tisztességes javadalmazásának támogatása, valamint a fiatal gazdálkodókat támogató intézkedések előmozdítása; hangsúlyozza, hogy az uniós

¹ A Számvevőszék 2020. június 5-i, „Biodiverzitás a mezőgazdasági területeken: a közös agrárpolitika mindaddig nem tudta megállítani a hanyatlást” című különjelentése.

² Ugyanott.

biogazdálkodáshoz kapcsolódó helyi feldolgozás és forgalmazás biztosítása érdekében a teljes bioélelmiszer-lánc fejlesztésére van szükség;

60. megjegyzi, hogy a tagállamok a bioágazatuk fejlettségi szintjétől függően eltérő módon járulnak hozzá ezekhez az uniós szintű célokhoz, és ezért nemzeti célok meghatározására szólít fel; hangsúlyozza, hogy ezeket a célokat nem lehet elérni erőteljes pénzügyi támogatás, szilárd képzési programok és tanácsadói szolgáltatások nélkül; felszólítja a tagállamokat, hogy ennek megfelelően alakítsák ki KAP stratégiai terveiket, és felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy e stratégiai tervek feleljenek meg a kívánalmaknak;
61. emlékeztet a kollektív megközelítés ösztönzésének, multiplikátorhatása kihasználásának, a biológiai sokféleséggel kapcsolatos stratégia intézkedések előmozdításának fontosságára, és felkéri a Bizottságot, hogy a biológiai sokféleség kollektív védelmét célzó intézkedések végrehajtása során ösztönözze és támogassa az olyan asszociatív vállalkozásokat, mint az agrár-élelmiszeripari szövetkezetek;
62. hangsúlyozza, hogy a KAP-nak – az európai zöld megállapodás egyéb szakpolitikáival együtt – kulcsszerepet kell játszania a mezőgazdasági területek biológiai sokféleségének védelmében és előmozdításában; sajnálja, hogy a KAP mindeddig nem volt eredményes a biológiai sokféleség évtizedek óta tartó csökkenésének visszafordításában; emlékeztet arra, hogy a mezőgazdaság termelékenysége és ellenálló képessége a biológiai sokféleségtől függ, amely alapvető fontosságú élelmiszerrendszereink és élelmezésbiztonságunk hosszú távú fenntarthatóságának és ellenálló képességének biztosításához; úgy véli, hogy a KAP különböző reformjaiban bevezetett kisebb változtatások nem ösztönözték eléggé a mezőgazdasági termelőket arra, hogy változtassák meg gyakorlataikat, és véleménye szerint az éghajlattal és a biológiai sokféleséggel összefüggő válságokkal kapcsolatos tapasztalatokon és előrejelzéseken alapuló, jelentős változásra van szükség;
63. megismétli, hogy a KAP-nak teljes mértékben összhangban kell lennie az EU megnövelt éghajlat-politikai és biodiverzitási céljaival; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a KAP stratégiai terveket használják fel a 2030-ig tartó időszakra szóló biodiverzitási stratégia és a „termelőtől a fogyasztóig” stratégia célkitűzéseinek megvalósítására, ezen belül a biológiai sokféleséget tiszteletben tartó és agroökológiai megközelítések további érvényesítésére, és sürgeti a tagállamokat, hogy a feltételeességi normák meghatározása során állapítsanak meg ambiciózus referenciaértékeket a fenntarthatóság és a biológiai sokféleség tekintetében, és biztosítsák az intézkedések – különösen az ökoszisztémák és az az éghajlatváltozáshoz kapcsolódó agrár-környezetvédelmi intézkedések – ambiciózus és gyors kidolgozását és alkalmazását; hangsúlyozza, hogy megfelelő pénzügyi forrásokat kell elkülöníteni a helyreállításra; felhívja a tagállamokat, hogy e célok érdekében építsenek a Bizottság ajánlásaira;
64. felhívja a tagállamokat, hogy – különösen KAP stratégiai terveik keretében – dolgozzák ki a magas biodiverzitású tájképi elemekre vonatkozó szükséges intézkedéseket, például sővények vagy védelmi sávok felhasználásával, amelyek egyúttal az élőhelyek közötti ökológiai összekapcsolódás előmozdítását és zöld folyosók létrehozását is célozzák;
65. hangsúlyozza, hogy a KAP-on belül meg kell erősíteni a nyomonkövetési keretet, többek között a KAP hatásainak mérésére szolgáló megbízhatóbb mutatók kidolgozása révén; felhívja a Bizottságot, hogy a nemzeti stratégiai tervek jóváhagyását követően végezze el azok várható összesített hatásának független értékelését; felhívja a

- Bizottságot, hogy amennyiben ez az elemzés elégtelennek tartja az európai zöld megállapodás céljainak elérésére irányuló erőfeszítéseket, tegye meg a megfelelő lépéseket, például kérje fel a tagállamokat stratégiai terveik módosítására vagy a félidős felülvizsgálat részeként vizsgálja felül a KAP stratégiai tervről szóló rendeletet;
66. kiemeli a kiegyensúlyozott étrendek fontosságát; úgy véli, hogy a Bizottságnak és a tagállamoknak elő kell segíteniük az egészséges és kiegyensúlyozott étrendek bevezetését, ugyanakkor megfelelő intézkedéseket kell bevezetniük a mezőgazdasági termelők támogatására az átállásban, kellően figyelembe véve az uniós gazdaságok gazdasági fenntarthatósága megőrzésének szükségességét ;
 67. sajnálja, hogy a mezőgazdasági termelés és fogyasztás egyre inkább a mezőgazdasági termények, és ezeken belül fajták és genotípusok egy korlátozott körére koncentrálódik; hangsúlyozza, hogy a mezőgazdasági ökoszisztémák sokféleségének előmozdítása, valamint a helyi genetikai erőforrások megőrzése szempontjából alapvető fontosságú a genetikai változatosság természetes úton való fokozása és megőrzése, különösen az előttünk álló környezeti és éghajlati kihívások kezelését segítő megoldások tárházaként; kiemeli a helyi ökoszisztémáknak leginkább megfelelő helyi fajták és változatok alkalmazásának fontosságát;
 68. felhívja a Bizottságot annak értékelésére, hogy a természetitőke-számvitel kidolgozása képes lenne-e arra, hogy korlátozza és észszerűsítse az ökoszisztémák kiaknázását és a rájuk gyakorolt hatást, és ezáltal hozzájáruljon a biológiai sokféleség csökkenésének megállításához és visszafordításához; fenntartásainak ad hangot ugyanakkor a természet értékének mennyiségi szempontból történő pontos mérésének megvalósíthatóságával kapcsolatban, és hangsúlyozza, hogy a természetnek belső értéke van; e tekintetben felhívja a Bizottságot, hogy szolgáltatson több információt a potenciális nemzetközi természetitőke-számviteli kezdeményezésről;
 69. felhívja a tagállamokat, hogy KAP stratégiai tervük keretében dolgozzák ki a nagy biodiverzitású területek – többek között a tájalelemek – előmozdításához szükséges intézkedéseket azzal a céllal, hogy olyan területet érjenek el, amelynek legalább 10%-a a biológiai sokféleség szempontjából előnyös, magas biodiverzitású terület, például sөvények, védelmi sávok, vegyi anyagoktól mentes területek és ideiglenesen parlagon hagyott területek, valamint hosszú távon a biológiai sokféleségnek szentelt extenzív művelésű termőföldek, a lehető legnagyobb mértékben előmozdítva az élőhelyek összekapcsolhatóságát és zöld folyosók létrehozását, hogy ezáltal maximalizálják a biológiai sokféleségben rejlő potenciált;
 70. megjegyzi, hogy a prém céljából történő állattenyésztés, amely hasonló genotípusú, nem házasított állatok ezreinek egymás közelében, krónikus stresszes körülmények között való elzárását jelenti, jelentősen veszélyeztetheti az állatok jólétét, és növeli a fertőző betegségek, többek között a zoonózisok iránti fogékonyságukat, amint ez a Covid19 esetében a nyérccel megtörtént;
 71. sajnálja, hogy nem teljesült az az uniós kötelezettségvállalás, hogy 2020-ra teljes mértékben tiszteletben kell tartani a maximális fenntartható hozamot (MFH), ami a közös halászati politika egyik fő célja volt; hangsúlyozza, hogy az elővigyázatosság elvének tiszteletben tartása mellett valamennyi halpopulációt vissza kell állítani a maximális fenntartható hozamot előállítani képes szintet meghaladó szintre, biztosítva, hogy a populációk életkora és mérete egészséges állományt mutasson; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vállaljanak kötelezettséget a tengeri élőhelyek és

halállományok teljes körű, a maximális fenntartható hozamot tiszteletben tartó helyreállítására a halászati gazdálkodás ökoszisztéma-alapú megközelítésének késedelem nélküli alkalmazásával, javítsák a szelektivitást és a nem célfajok túlélését, és e megközelítés végrehajtása során csökkentsék a halászat tengeri ökoszisztémákra gyakorolt hatását, többek között a káros hatással járó gyakorlatok vagy felhasználások korlátozásával;

72. emlékeztet arra is, hogy a technikai intézkedésekről szóló új rendelet¹ értelmében a Bizottságnak 2020. december 31-ig jelentést kell benyújtania a Parlamentnek és a Tanácsnak, és a Bizottság intézkedéseket javasolhat abban az esetben, ha bizonyíték van arra, hogy a célkitűzéseket és célszámokat nem érték el;
73. felhívja a Bizottságot, hogy a tengeri ökoszisztémák védelmére és a halászati erőforrások megőrzésére irányuló ambiciózus cselekvési terv bemutatásával lépjen fel az óceánok romlásával, eutrofizációjával és savasodásával szemben; úgy véli, hogy minden intézkedést – jogszabályokat is beleértve – el kell fogadni a gazdasági és egyéb tevékenységek tengeri élőhelyekre gyakorolt lehetséges negatív hatásainak csökkentése érdekében;
74. hangsúlyozza a halállomány-helyreállítási területek vagy halászati tilalmi övezetek létrehozásának fontosságát a halállomány helyreállításának lehetővé tétele érdekében, többek között az ivadéknevelő és ívó területeken is; hangsúlyozza minden halászati és egyéb kitermelő tevékenység betiltásának fontosságát a halászati tilalmi övezetekben;
75. határozottan támogatja a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászattal szembeni zéró tolerancia célkitűzését; rámutat, hogy a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat rendkívül káros következményekkel jár az állományok állapotára, a tengeri ökoszisztémákra, a biológiai sokféleségre, valamint az uniós halászok versenyképességére nézve; kéri az uniós kereskedelempolitika és halászati politika jobb összehangolását, biztosítva ezáltal a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászattal szembeni hatékony fellépést;
76. felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki olyan ökoszisztéma-alapú megközelítést a tengeri biológiai sokféleség csökkenésének valamennyi mozgatórugójára vonatkozóan, amely – többek között az összes halászati és egyéb tengeri tevékenység ökoszisztéma-alapú hatásvizsgálata révén, figyelembe véve az ökoszisztémáknak az éghajlatváltozás mérsékléséhez és az ahhoz való alkalmazkodáshoz, valamint a zsákmányállatok és a ragadozók közötti kölcsönhatásokhoz való hozzájárulásának képességét – a halászat által az állományokra, a biológiai sokféleségre és a tengeri ökoszisztémákra gyakorolt nyomás mellett egyéb tényezőket is figyelembe vesz, például a szennyezést, az éghajlatváltozást, a szállítást, valamint a part menti és partközeli felhasználásokat;
77. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a rendelkezésre álló legjobb tudományos ismeretek alapján hozzanak intézkedéseket a halak kifogására, kirakására és levágására vonatkozó magasabb szintű jóllétet biztosító módszerek kidolgozásának és alkalmazásának előmozdítására;

¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1241 rendelete (2019. június 20.) a halászati erőforrások és a tengeri ökoszisztémák technikai intézkedések révén történő védelméről (HL L 198., 2019.7.25., 105. o.).

78. fontosnak tartja biztosítani, hogy a haltenyésztési gyakorlatok fenntarthatóak legyenek és a halak magas szintű jólétén alapuljanak; úgy véli, hogy az akvakultúra-termelésnek fenntartható – például extenzív – termelési módszereken, valamint az algák, a kagylók, a tógazdálkodási rendszerek és a lagúna-akvakultúrák hasznosításán kell alapulnia, amelyek az alacsonyabb szén-dioxid-kibocsátás és tápértéke mellett fontos ökoszisztéma-funkciókat és szolgáltatásokat biztosíthatnak, beleértve a vizes élőhelyek fenntartását, valamint az erőforrásokra és a biológiai sokféleségre nehezedő nyomás csökkentését; aggályosnak tartja a halaknak a húsevő tenyésztett halak takarmányozása céljából történő kifogását, és úgy véli, hogy ezt a halfogási gyakorlatot fokozatosan meg kell szüntetni és fenntartható alternatívákkal kell felváltani; hangsúlyozza, hogy biztosítani kell az akvakultúrával kapcsolatos adminisztratív eljárások egyértelműségét és teljes körű végrehajthatóságát; kéri a Bizottságot, hogy szükség esetén frissítse az akvakultúrára és a Natura 2000 területekre vonatkozó iránymutatásait;
79. aggodalommal veszi tudomásul, hogy az EU parti tengervizeiben folytatódik a tengerfenék kiterjedt fizikai zavarása, különösen a fenékvonóhálós halászat miatt¹, amelyet a FAO olyan halászeszköz-típusként azonosította, amely a legnagyobb mértékben hozzájárul a visszadobások éves szintjéhez, és hogy a halászattól és a halászott területek sajátosságaitól függően rendkívül káros hatással lehet a tengerfenékre²; emlékeztet rá, hogy a fenékvonóhálós halászat az egyik legelterjedtebb halászeszköz az EU-ban³; emlékeztet arra a jelenlegi követelményre, hogy 400 méteres mélység alatt be kell szüntetni a tengerfenéki halászeszközökkel folytatott halászatot azokon a területeken, ahol veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák vannak vagy valószínűsíthetők; felhívja ezért a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák az (EU) 2016/2336 rendelet⁴ teljes körű és hatékony végrehajtását, többek között a fenékhegyekkel kapcsolatban is; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy amennyiben a part menti ökoszisztémák védelme megköveteli, korlátozza – a Földközi-tengerre vonatkozó korlátozásokat⁵ követve – a fenékvonóhálós halászat más part menti területeken való alkalmazását, többek között a halászati erőforrások megőrzésére és a tengeri ökoszisztémák védelmére irányuló, hamarosan elkészülő cselekvési tervében a legfenntarthatóbb és legkevésbé káros gyakorlatok biztosítása érdekében;
80. hangsúlyozza, hogy a halgazdálkodási terveknek figyelembe kell venniük a halászati gyakorlatoknak a fajokra, élőhelyekre, óceáni biodiverzitásra és tengeri környezetre gyakorolt hatásáról készült tudományos tanulmányok eredményeit, és hozzá kell járulniuk az azonosított negatív hatások kezeléséhez, többek között egyes gyakorlatok

¹ Az EEA „Marine Messages II” című jelentése, 34. o.

² A FAO 2019. február 19-i, „A third assessment of global marine fisheries discards” [A globális tengeri halászatot érintő visszadobások harmadik értékelése]” című jelentése.

³ A Számvevőszék „Biodiverzitás a mezőgazdasági területeken: a közös agrárpolitika mindaddig nem tudta megállítani a hanyatlást” című, 13/2020. sz. különjelentése.

⁴ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/2336 rendelete (2016. december 14.) a mélytengeri állományoknak az Atlanti-óceán északkeleti részén történő halászatára vonatkozó egyedi feltételek és az Atlanti-óceán északkeleti részének nemzetközi vizein folytatott halászatra vonatkozó rendelkezések megállapításáról, valamint a 2347/2002/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2016.12.23., 1. o.).

⁵ A Tanács 2006. december 21-i 1967/2006/EK rendelete a földközi-tengeri halászati erőforrások fenntartható kiaknázásával kapcsolatos irányítási intézkedésekről, a 2847/93/EGK rendelet módosításáról és az 1626/94/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 409., 2006.12.30., 11. o.).

alkalmazásának korlátozásával vagy új technológiai enyhítő megoldások bevezetésével; hangsúlyozza továbbá, hogy az érzékeny fajok járulékos fogásait meg kell szüntetni vagy olyan szintre kell csökkenteni, amely lehetővé teszi teljes helyreállításukat, és hogy minimálisra kell csökkenteni a tengerfenéki élőhelyek károsodását;

81. felszólítja a Bizottságot, hogy dolgozza ki a vonóhálós halászhajók fogalommeghatározását, és vegye fontolóra az uniós vizeken folytatott tevékenységüket korlátozó intézkedések meghozatalát, különösen a védett területeken folytatott tevékenységük betiltását;
82. úgy véli, hogy elengedhetetlen a nem uniós országokkal, különösen a szomszédos országokkal való jó együttműködés kialakítása, amely a tengeri élőhelyek egészséges ökoszisztémájának határokon átnyúló biztosítása érdekében kiterjed a nem uniós vizeken található halászati erőforrások azonos módon történő nyomon követésének előmozdítására is;
83. emlékeztet arra, hogy a közös halászati politika és a halászati ellenőrzési rendelet¹ a halászatra vonatkozó egyedi eszközöket tartalmazó szabályozási keretet biztosít az EU számára; hangsúlyozza, hogy biztosítani kell a társadalmi-gazdasági fenntarthatóságot a kék gazdaságon belüli ökológiai gyakorlatokra való átállásban érintett halászok számára, beleértve a kapcsolódó képzési igényeket is; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy e célokra megfelelő finanszírozást biztosítsanak az Európai Tengerügyi, Halászati és Akvakultúra Alapból és a Horizont Európából;
84. kéri a Tanácsot, hogy proaktív módon hozza nyilvánosságra a teljes kifogható mennyiségekről szóló elfogadott rendeletekkel kapcsolatos összes dokumentumot, összhangban az európai ombudsman 640/2019/FP. ügyben megfogalmazott ajánlásával;
85. folyamatos adatgyűjtést javasol a fenntarthatósági kritériumok jobb értékelése és annak megakadályozása érdekében, hogy halászati övezeteket hozzanak létre ott, ahol veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák létezését állapították meg;
86. hangsúlyozza, hogy a védett területek esetében a környezet megőrzésének és helyreállításának kell elsőbbséget élveznie, és ezeken a területen semmilyen tevékenység nem áthatja alá ezt a célt; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a védett tengeri területeken tiltsák be a káros emberi tevékenységeket; sürgeti a Bizottságot annak biztosítására, hogy a fajok és élőhelyek emberi terhelésekkel szembeni érzékenységét minden tengeri területen kezeljék a nemzeti tengeri területrendezési tervekben;
87. hangsúlyozza a meglévő védett tengeri területek megerősítésének és hatékony végrehajtásának fontosságát, különösen a biológiai sokféleség szempontjából különösen fontos területeken; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy prioritásként dolgozzanak ki az ilyen területekre vonatkozó konkrét gazdálkodási terveket, amelyek egyértelmű állományvédelmi célkitűzéseket, valamint hatékony nyomon követési, felügyeleti és ellenőrzési intézkedéseket határoznak meg; különösen sürgeti a tagállamokat, hogy gyorsítsák fel a védett tengeri területeiken folyó halászati gazdálkodásra vonatkozó – a közös halászati politika 11. cikkében meghatározott –

¹ A Tanács 1224/2009/EK rendelete (2009. november 20.) a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszer létrehozásáról (HL L 343., 2009.12.22., 1. o.).

közös ajánlások kidolgozását és benyújtását; úgy véli, hogy az éghajlatváltozás tengeri fajokra gyakorolt hatásait maradéktalanul figyelembe kell venni; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy a tagállamokkal együttműködve állítson össze kritériumokat és iránymutatást a kijelölt védett területek kezelésének megfelelő megtervezéséhez, beleértve – a rendelkezésre álló legjobb tudományos ismeretek alapján – az ökológiai folyosókat is, és könnyítse meg a tagállamok közötti együttműködést;

88. felhívja a Bizottságot, hogy a védett tengeri területeket csak megfelelő kezelésük után vegye figyelembe a nemzetközi célkitűzésekben;
89. úgy véli, hogy az új védett tengeri területeket be kell illeszteni a Natura 2000 keretbe, és elő kell mozdítani az ökológiai folytonosságot;
90. kiemeli, hogy amennyiben a védett tengeri területek sikeresek, jelentős társadalmi-gazdasági előnyökkel járnak, különösen a part menti közösségek, valamint a halászati és idegenforgalmi ágazat számára, és hogy a védett tengeri területek kulcsfontosságú ökológiai funkciókat tölthetnek be a halállományok megőrzésében és javíthatják azok ellenálló képességét;
91. hangsúlyozza, hogy biztosítani kell az új uniós erdészeti stratégia következetes összhangját az európai klímarendeletről és a 2030-ig tartó időszakra szóló biodiverzitási stratégiával; hangsúlyozza, hogy holisztikus és következetes uniós erdészeti stratégiára van szükség, amely javítja az erdők és az erdőalapú ágazat multifunkcionális szerepét az EU-ban és népszerűsíti az erdők széles körű környezeti, társadalmi és gazdasági előnyeit, teljes mértékben tiszteletben tartva az EU éghajlat- és környezetvédelmi célkitűzéseit; hangsúlyozza, hogy az új uniós erdészeti stratégia központi és egymáshoz kapcsolódó célkitűzéseiként egyértelmű prioritást kell biztosítani a biodiverzitás és az éghajlat védelmének és megőrzésének; felszólít arra, hogy a természet-helyreállítási tervbe építsenek be konkrét, kötelező erejű célokat az erdei ökoszisztémák helyreállítására és későbbi védelmére vonatkozóan, és azokat emeljék be az uniós erdészeti stratégiába is; úgy véli, hogy figyelembe kell venni a helyi, regionális és tagállami szintű körülményeket;
92. megismétli az uniós erdőgazdálkodási stratégiáról szóló, 2020. október 8-i álláspontját, amely szerint a stratégiának hídként kell működnie a nemzeti erdészeti és agrárerdészeti politikák, valamint az erdőkkel és az agrárerdőkkel kapcsolatos uniós célkitűzések között, elismerve mind a nemzeti hatáskörök tiszteletben tartásának szükségességét, mind pedig a szélesebb körű uniós célkitűzésekhez való hozzájárulás szükségességét; hangsúlyozza ezért, hogy az uniós erdőgazdálkodási stratégiának tiszteletben kell tartania a szubszidiaritás elvét, és el kell ismernie az EU hatásköreit a környezetvédelem területén; emlékeztet, hogy az EUMSZ 191. cikke szerint az EU környezetpolitikája egyéb célkitűzések mellett hozzájárul a környezet minőségének megőrzéséhez, védelméhez és javításához, valamint természeti erőforrások körültekintő és észszerű hasznosításához; emlékeztet, hogy több uniós jogszabály is érinti az erdőket és az erdőgazdálkodást;
93. felszólítja az EU-t és a tagállamokat, hogy belső és külső politikáikban biztosítsák az erdők legmagasabb szintű környezetvédelmét;
94. hangsúlyozza, hogy az új uniós erdőgazdálkodási stratégiának elő kell mozdítania a fenntartható erdőgazdálkodást, és hangsúlyozza a fenntartható erdőgazdálkodás kiegyensúlyozott megerősítésének fontosságát az erdei ökoszisztémák egészsége,

éghajlatváltozással szembeni rezilienciája és élettartama, valamint az erdők multifunkcionális szerepének megőrzése szempontjából; megjegyzi, hogy erdőink védelme és fenntartható kezelése alapvetően fontos általános jóllétünk szempontjából, mivel az erdők közérdekű szabadidős, egészségügyi és oktatási tevékenységek helyszínei, és elismeri, hogy a fenntartható erdőgazdálkodás előmozdítja az európai erdők biológiai sokféleségének védelmét; emlékeztet arra, hogy az EU és tagállamai elkötelezték magukat a fenntartható erdőgazdálkodás fogalommeghatározásának és elveinek alkalmazása mellett;

95. hangsúlyozza az erdők szerepét az EU éghajlati céljainak elérésében; úgy véli, hogy az EU-ban az erdészeti és más biomassza erőforrások körforgásos és lépcsőzetes felhasználását kell előtérbe helyezni, ami nem veszélyezteti a tudományosan megalapozott védelmi és helyreállítási intézkedéseket és éghajlat-politikai fellépéseket; jó példának tartja a fa építőanyagként való felhasználását;
96. hangsúlyozza a KAP agrárerdészeti és erdőtelepítési intézkedéseinek alapvető fontosságát, és ösztönzi az erdészeti intézkedések folytonosságát az uniós erdőgazdálkodási stratégiával összhangban;
97. hangsúlyozza az ellenálló és egészséges erdei ökoszisztémák fontosságát, beleértve az állat- és a növényvilágot is, az erdők által nyújtott sokféle ökoszisztéma-szolgáltatás – például a biológiai sokféleség, a tiszta levegő, a víz, az egészséges talaj, valamint a fa és a nem fa alapanyagok – biztosításának fenntartása és javítása tekintetében; rámutat arra, hogy multifunkcionális, egészséges, fenntartható módon és hosszú távú tervek mentén kezelt erdők és erdőgazdaság nélkül soha nem fognak megvalósulni az EU környezetvédelmi, éghajlat-politikai és biodiverzitással kapcsolatos céljai;
98. rámutat, hogy az erdőalapú ágazat és a fenntartható biogazdaság felvirágoztatásához koherens megközelítést kell kidolgozni a biodiverzitás és az éghajlat védelmének összehangolására;
99. tudomásul veszi a fenntartható módon kezelt erdőkből származó fa és fatermékek felhasználásának szerepét a szén-dioxid-semleges gazdaság felé történő elmozdulásban és a körforgásos biogazdaság fejlesztésében;
100. hangsúlyozza, hogy felül kell vizsgálni a biomassza energiatermelési célú felhasználására vonatkozó uniós szabályokat és össze kell hangolni azokat a 2030-ig tartó időszakra szóló biodiverzitási stratégia és az európai klímarendelet célkitűzéseivel, különösen a megújulóenergia-irányelv és a taxonómiai rendelet szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusok részeként;
101. üdvözli az arra vonatkozó kötelezettségvállalást, hogy legalább hárommilliárd új fát ültessenek az EU-ban; hangsúlyozza, hogy az EU faültetési kezdeményezéseinek egyértelmű ökológiai alapelvekre, a természetközeli erdősisítésre, a fenntartható újraerdősítésre, a városi és városkörnyéki területek zöldebbé tételére, helyreállítására, az összeköttetések fejlesztésére és az agrárerdészeti rendszerekre kell épülniük; felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy ezeket a kezdeményezéseket kizárólag a biológiai sokféleségre vonatkozó célkitűzésekkel összeegyeztethető és azokat elősegítő módon hajtsák végre, biztosítva, hogy ez az ültetés ne a már meglévő őshonos és a nagy biodiverzitású erdőket váltsa fel, és hozzájárulva ahhoz, hogy az erdők reziliensek, vegyesek és egészségesek legyenek;

102. emlékeztet az EU által ösztönzött globális erdőirtás megállítására és visszafordítására szolgáló uniós jogi keretről szóló állásfoglalásában kifejtett álláspontjára, felszólítja a Bizottságot, hogy sürgősen terjesszen elő egy javaslatot egy, a kellő gondosságra vonatkozó kötelezettségen alapuló uniós jogi keretre, amely biztosítja az értékláncok fenntarthatóságát, valamint azt, hogy az EU piacán forgalomba hozott termékek vagy áruk nem vezetnek erdőirtásokhoz, erdőpusztuláshoz, az ökoszisztéma pusztulásához vagy átalakulásához és emberi jogi jogsértésekhez, továbbá nem származnak ezekből; megjegyzi, hogy ezt az uniós jogi keretet ki kellene terjeszteni az erdőkön kívüli – nevezetesen a tengeri és tengerparti, ártéri, tőzeglápi és szavannás –, nagy szénkészletet felhalmozó és gazdag biodiverzitású ökoszisztémákra is annak érdekében, hogy a nyomás ne tevődjön át ezekre a tájakra;
103. kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg egy olyan jogi keret létrehozásának lehetőségét – elsősorban a Kereskedelmi Világszervezeten (WTO) belül –, amely lehetővé teszi a biológiai sokféleséget veszélyeztető bizonyos nyersanyagok, termékek és szolgáltatások kereskedelmének tilalmát;
104. hangsúlyozza, hogy sürgősen csökkenteni kell az EU termelésének és fogyasztásának környezeti lábnyomát annak érdekében, hogy az bolygónk tűrőképességének határain belül maradjon; felszólítja a Bizottságot, hogy javasoljon 2030-ig teljesítendő kötelező uniós célokat az EU fogyasztási és anyaglábnymának jelentős csökkentése és 2050-re bolygónk tűrőképességének határai közé szorítása érdekében¹; támogatja a Bizottságot abban, hogy életciklus-megközelítést alkalmazzon a termékek és szervezetek környezeti lábnyomának méréséhez; úgy véli, hogy csökkenteni kell a műanyagok gyártását és felhasználását; úgy véli, hogy az ökoszisztémákat és azok biológiai sokféleségét érintő és kiaknázó gazdasági tevékenységeknek minden lehetséges biztosítékot tartalmazniuk kell az ilyen ökoszisztémákra gyakorolt negatív hatások enyhítésére;

Éghajlatváltozás

105. aggodalmának ad hangot amiatt, hogy az 1,5–2 °C-os globális felmelegedéssel számoló forgatókönyv szerint a szárazföldi fajok elterjedési területeinek többsége jelentősen csökkenni fog, és hogy a tengeri fajok ugyanúgy veszélyeztetve lesznek, különösen mivel a jelenlegi pályát követve ezek a hőmérséklet-emelkedések minden valószínűség szerint ennél magasabbak lesznek; ezért megismétli, hogy az EU-nak jelentősen növelnie kell az ambíciója szintjét, az éghajlatváltozás hatásainak mérséklésére vonatkozó célok elérése és az éghajlatváltozás következményeihez való alkalmazkodási stratégiák megvalósítása során elsőbbséget biztosítva a természet alapú megoldásoknak és az ökoszisztéma-alapú megközelítéseknek, valamint az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentését célzó kiegészítő intézkedésként fokozni kell az EU területén található természetes szárazföldi és tengeri karbonelnyelők védelmét;
106. felhívja a Bizottságot, hogy értékelje az éghajlatváltozásnak a fajok abundanciájára és földrajzi eloszlására gyakorolt hatását, és ezt az értékelést vegye figyelembe a 2030-ig tartó időszakra szóló biodiverzitási stratégia végrehajtása során, továbbá segítse a tagállamokat abban, hogy az eredményeket beépítsék nemzeti szakpolitikáikba és a természetvédelmi irányelvek szerinti jövőbeli jelentésekbe;
107. kiemeli az egészséges óceáni ökoszisztémák alapvető szerepét a biológiai sokféleség csökkenésének megállításában és visszafordításában, valamint az éghajlatváltozás

¹ Állásfoglalás a körforgásos gazdaságról szóló új cselekvési tervről.

mérséklésében; felszólít a szénben gazdag óceáni élőhelyek megőrzésére és helyreállítására a szén-dioxid-tárolás, a part menti védelem, valamint a tengeri fajok és halászat éghajlatváltozással szembeni ellenálló képességének javítása érdekében; kéri továbbá, hogy integrálják eme élőhelyeket a hatékonyan irányított védett tengeri területekbe;

108. felszólítja a Bizottságot, hogy – az európai klímarendelet¹ elfogadását követően és tekintettel arra, hogy a természetes szénelnyelők fontos szerepet játszanak a klímasemlegesség elérésében – tegyen javaslatot az üvegházhatású gázok természetes szénelnyelők általi lekötésére vonatkozó, tudományosan megalapozott, 2030-ig elérendő ambiciózus uniós célértékre, amelynek összhangban kell lennie a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó biodiverzitási stratégiával és amelyet jogszabályban kell rögzíteni; emlékeztet továbbá arra, hogy a kibocsátások gyors csökkentésének továbbra is prioritásnak kell maradnia;
109. felszólítja a Bizottságot, hogy a lehető leghamarabb terjesszen elő egy hosszú távú uniós éghajlati és biodiverzitási cselekvési tervet és a vonatkozó célértékeket, amely javítja az együttműködést és biztosítja a jövőbeli fellépések koherenciáját, fenntarthatóságát és a közöttük levő kapcsolatokat, valamint magában foglalja a 2020 utáni időszakra vonatkozó globális biodiverzitási keret, a Párizsi Megállapodás, a nemzetileg meghatározott hozzájárulások és a fenntartható fejlődési célok szerinti kötelezettségvállalásokat; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a lehető leghamarabb hivatalosan is hangolják össze az éghajlat-politikai és biodiverzitási tervek nyomon követését, jelentését és felülvizsgálatát; kiemeli, hogy a reziliens és egészséges ökoszisztémák elengedhetetlenek az éghajlatváltozás kezeléséhez és az ahhoz való alkalmazkodáshoz, és hogy az európai éghajlati paktum intézkedéseiben biztosítani kell a biológiai sokféleség és az éghajlat-politika közötti szinergiákat;
110. üdvözli az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodásra vonatkozó új uniós stratégiát; úgy véli, hogy az alkalmazkodási stratégia keretében hozott intézkedéseket teljes mértékben össze kell hangolni a 2030-ig tartó időszakra szóló biodiverzitási stratégiával, valamint az uniós polgári védelmi mechanizmus keretében a természeti katasztrófák megelőzésére és az azokra való felkészültségre vonatkozó intézkedésekkel;
111. támogatja továbbá a biológiai sokféleségről szóló egyezményben meghatározott „ökoszisztéma alapú” megközelítéseket, amelyek holisztikusabb stratégiát kínálnak a föld, a víz és az élő erőforrások integrált kezelésére, ami méltányos módon segíti elő a védelmet és a fenntartható felhasználást;
112. hangsúlyozza, hogy jobban meg kell határozni a „természetalapú megoldások” fogalmát, és hogy e meghatározásnak biztosítania kell, hogy a biológiai sokféleség és az ökoszisztéma integritása ne kerüljön veszélybe; ezért kéri, hogy uniós szinten dolgozzanak ki egyértelműbb fogalom meghatározást, valamint dolgozzanak ki iránymutatásokat és eszközöket a természetalapú megoldások alkalmazására vonatkozóan a természettel való összekapcsoltság, az előnyök, valamint a biológiai

¹ Ideiglenes megállapodás a klímasemlegesség elérését célzó keret létrehozásáról és az (EU) 2018/1999 rendelet (az európai klímarendelet) módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletről (COM(2020)0080 – C9-0077/2020 – 2020/0036(COD)).

sokféleség megőrzése és az éghajlatváltozás mérséklése és az ahhoz való alkalmazkodás közötti szinergiák maximalizálása érdekében;

113. megállapítja, hogy a természetalapú megoldások még mindig hiányoznak számos nemzeti éghajlat-változási stratégiából; hiszi, hogy a természetalapú megoldásokkal foglalkozó, több érdekelt felet tömörítő platform erősítheti a biológiai sokféleségről és az éghajlatváltozásról szóló többoldalú nemzetközi egyezmények közötti szinergiákat, és támogatja a fenntartható fejlődési célok megvalósítását;

Szennyezés

114. üdvözlí a Bizottság által meghatározott célokat, amelyek szerint 2030-ra a kockázatosabb és vegyi növényvédő szerek használatát 50%-kal, a tápanyagvesztés pedig legfeljebb 50%-kal kell csökkenteni, aminek eredményeként a műtrágyahasználat akár 20%-kal is csökken 2030-ig, mindezeket jogszabályban kell rögzíteni, továbbá a csökkentés folytatása és a hosszú távú kötelezettségek vállalása érdekében a 2030 utáni időszakra vonatkozóan felül kell vizsgálni; felszólít e célok konkrét mérföldkövek alapján történő hatékony értékelésére;
115. felszólítja a Bizottságot, hogy határozzon meg egyértelmű és ambiciózus kiindulási pontokat ezekhez a célokhoz, és a tagállamokkal együtt határozza meg az uniós szintű célokhoz való méltányos hozzájárulásukat, tükrözve az országok eltérő kiindulási helyzetét és körülményeit; ragaszkodik ahhoz, hogy minden tagállam erőteljes intézkedéseket hajtson végre céljai elérése érdekében;
116. ellenzi, hogy 2022. december 31. után újra engedélyezzék a glifozát hatóanyagot; felszólítja az összes tagállamot, hogy végezzék el a megfelelő előkészítő munkát annak érdekében, hogy a glifozát betiltása után életképes alternatív megoldásokat nyújtsanak valamennyi mezőgazdasági termelő számára;
117. emlékeztet a peszticidek uniós engedélyezési eljárásáról szóló, 2019. január 16-i állásfoglalására¹, és elvárja a Bizottságtól és a tagállamoktól, hogy haladéktalanul foglalkozzanak az abban megfogalmazott valamennyi felszólítással; felhívja a Bizottságot, hogy a peszticidekre vonatkozó keret végrehajtási intézkedéseinek felülvizsgálatába foglaljon bele olyan rendelkezéseket, amelyek támogatják a peszticidek uniós szintű csökkentésére vonatkozó célkitűzést, például a piacra jutásukra vonatkozó környezetvédelmi kritériumok megerősítése és pontosítása révén; hangsúlyozza, hogy nem szabad jóváhagyó határozatot hozni, amennyiben az EFSA arra a következtetésre jut, hogy elfogadhatatlan környezeti következmények állnak fenn; felhívja a Bizottságot, hogy tegye átláthatóbbá és hozzáférhetőbbé a szabályozási kockázatok adatait;
118. úgy véli, hogy az 1107/2009/EK rendelet² 53. cikkének (1) bekezdésében foglalt eltérést egyértelműbbé kell tenni, és csak egészségügyi és környezetvédelmi megfontolásból szabad azt alkalmazni; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy ezt az eltérést arra használják, hogy aláássák a három neonikotinoid kültéri felhasználására vonatkozó tilalmat;

¹ HL C 411., 2020.11.27., 48. o.

² Az Európai Parlament és a Tanács 1107/2009/EK rendelete (2009. október 21.) a növényvédő szerek forgalomba hozataláról valamint a 79/117/EGK és a 91/414/EGK tanácsi irányelvek hatályon kívül helyezéséről (HL L 309., 2009.11.24., 1. o.).

119. felhívja a Bizottságot, hogy mielőbb fejezze be a peszticidek fenntartható használatáról szóló 2009/128/EK irányelv¹ felülvizsgálatát, beleértve a peszticid-csökkentési célokat is, és tegyen meg minden intézkedést annak biztosítására, hogy a tagállamok – többek között nemzeti cselekvési terveikben – kötelezettséget vállaljanak a végrehajtására;
120. megjegyzi, hogy a peszticidek széles körű használata a peszticidekkel szembeni rezisztenciához vezet, ami a peszticidek hatékonyságát csökkentő jelentős probléma; rámutat, hogy a növényvédő szerek fokozott felhasználása és az azoktól való fokozott függés sokba kerül a mezőgazdasági termelőknek; megjegyzi, hogy a biológiai sokféleség és a peszticidekkel szembeni rezisztencia csökkenésének elkerülése érdekében egy cselekvési hierarchiát kell követni, összhangban a 2009/128/EK irányelv III. mellékletében található integrált növényvédelem 8 elvével, amelyek értelmében a vegyi növényvédő szereket csak végső megoldásként használják;
121. sajnálja, hogy a vegyi anyagok környezetre és biológiai sokféleségre gyakorolt hatásait a REACH szerinti engedélyezési eljárás során a társadalmi-gazdasági elemzésben alábecsülik és alulértékelik; aggodalmának ad hangot a veszélyes vegyi anyagok folyamatos használata és engedélyezése miatt, amelyek negatív hatást gyakorolnak a környezetre, illetve amiatt, hogy hiányoznak a környezeti végpontokra vonatkozó biztonsági adatok; felszólítja a Bizottságot, hogy kockázatkezelői szerepében jobban vegye figyelembe a vegyi anyagok környezetre és biológiai sokféleségre gyakorolt hatásait, beleértve azok krónikus és hosszú távú hatásait is;
122. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák a nem uniós országokból importált mezőgazdasági termékek egységes szabványait és hatékony ellenőrzését;
123. kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja felül a megengedett növényvédőszer-maradékok határértékéről (MRL) szóló 396/2005/EK rendeletet², hogy az állategészségügyi és környezeti kockázatokat jogszabályi kritériumként vonja be;
124. üdvözlí, hogy a Bizottság kötelezettséget vállalt annak biztosítására, hogy a mezőgazdaságra vonatkozó nemzeti stratégiai tervek kezdettől fogva teljes mértékben tükrözzék az európai zöld megállapodás és a „termelőtől a fogyasztóig” stratégia törekvéseit, amelyek magukban foglalják a vegyi peszticidek, valamint a műtrágyák és antibiotikumok használatának és kockázatainak jelentős csökkentésére irányuló fokozott törekvéseket; hangsúlyozza, hogy ezeket a célokat holisztikus és körforgásos módon kell megvalósítani, például olyan elfogadott agroökológiai megközelítésekkel, mint az integrált termelés és a biogazdálkodás, beleértve a vetésforgót is; hangsúlyozza továbbá a precíziós mezőgazdaság, a digitalizáció és más eszközök hozzájárulását a peszticidek, műtrágyák és tápanyagok csökkentéséhez és hatékony használatához;
125. hangsúlyozza, hogy a peszticidhasználat iránti igény csökkentése, valamint a vegyi növényvédő szerek használatának és a kapcsolódó kockázatoknak a további csökkentése érdekében a mezőgazdasági termelőknek az alternatív, hatékony, megfizethető és környezeti szempontból biztonságos növényvédelmi megoldások és módszerek nagyobb

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/128/EK irányelve (2009. október 21.) a peszticidek fenntartható használatának elérését célzó közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (HL L 309., 2009.11.24., 71. o.).

² A növényi és állati eredetű élelmiszerekben és takarmányokban, illetve azok területén található megengedett növényvédőszer-maradékok határértékéről szóló, 2005. február 23-i 396/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 70., 2005.3.16., 1. o.).

eszköztárára van szükségük; javasolja, hogy ez magában foglalhatja a kulturális, fizikai és biológiai ellenőrzési technikák fokozott alkalmazását, az új, alacsony kockázatú peszticideket és biopeszticideket, az olyan eszközök által elősegített hatékonyabb alkalmazási technikákat, mint a digitális és precíziós gazdálkodás, epidemiológiai modellek, a kevesebb ráfordítást igénylő rezisztens fajták szélesebb és jobb választéka, valamint megerősített kutatási, innovációs, képzési és tanácsadó rendszerek, beleértve az agroökológiai gazdálkodási gyakorlatokat is;

126. hangsúlyozza, hogy az uniós mezőgazdasági, halászati és erdészeti ágazatnak fontos szerepet kell játszania a természet védelmében és helyreállításában, és teljes mértékben be kell ezen ágazatokat a 2030-ig tartó időszakra szóló biodiverzitási stratégia végrehajtásába; hangsúlyozza, hogy a végrehajtási intézkedéseket jól meghatározott támogatásnak, képzési programoknak és a fenntartható, biztonságos, hatékony és megfizethető megoldások és alternatívák eszköztárának, valamint a legújabb ismeretekhez, technológiákhoz és tanácsadási szolgáltatásokhoz való hozzáférésnek kell kísérnie; hangsúlyozza továbbá, hogy a pozitív ösztönzők és a bevált gyakorlatok cseréje hozzájárulhatnak a stratégia végrehajtásához;
127. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy a 2030-ig tartó időszakra szóló biodiverzitási stratégia célkitűzései teljes mértékben tükröződjenek a „termelőtől a fogyasztóig” stratégia, a vegyi anyagokra vonatkozó fenntarthatósági stratégia és a közelmű szennyezőanyag-mentességi cselekvési terv végrehajtásában, amelynek a fény- és zajszennyezéssel – köztük a víz alatti zajjal – is foglalkoznia kell; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a rendelkezésre álló legjobb technológiák alkalmazásának biztosítása mellett tekintsék prioritásnak a szennyezés forrásnál való kezelését;
128. felszólítja a Bizottságot, hogy tűzzön ki 2030-ra ambiciózus csökkentési célt a kültéri mesterséges fény használatát illetően, és javasoljon iránymutatásokat arra vonatkozóan, hogy a tagállamok miként csökkenthetik az éjszakai mesterséges fényt;
129. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a biodiverzitási stratégia tartalmazzon célzott intézkedéseket a biológiai sokféleségre és az egészségre közvetlen hatást gyakorló szennyezés – például műanyag, a mikroműanyag és a vegyi szennyezés – csökkentésére; felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa a körforgásos gazdaságra vonatkozó új cselekvési terv és a kapcsolódó jogszabályok valamennyi fellépésének gyors végrehajtását;

Idegenhonos inváziós fajok

130. aggodalmának ad hangot amiatt, hogy az idegenhonos inváziós fajok már most is komoly veszélyt jelentenek a környezetre, a megélhetésre és az élelmezésbiztonságra, és visszafordíthatatlanul károsítják a védett területeket és a biológiai sokféleségüket is, amit az éghajlatváltozás tovább súlyosbít;
131. sajnálja, hogy az Unió számára veszélyt jelentő idegenhonos inváziós fajok jegyzéke az EU-ban élő ilyen fajok kevesebb, mint 6%-át tartalmazza; felhívja a Bizottságot, hogy fokozza fellépését, és biztosítsa, hogy a veszélyeztetett fajokat érintő idegenhonos inváziós fajok felkerüljenek e jegyzékbe; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy javítsa a megelőzést azáltal, hogy a nem őshonos fajok első behozatalát megelőzően kötelező kockázatértékeléseket vezet be, és tudományos kockázatértékelés és ökológiai jellemzők alapján a lehető leghamarabb javaslatot tesz a kedvtelésből tartott állatként

történi behozatal, tartás, tenyésztés és kereskedelem céljaira engedélyezett fajok uniós szintű fehér listáira;

132. rámutat arra, hogy a kedvtelésből tartott egzotikus állatok kereskedelme az idegenhonos inváziós fajok bejutásának egyik fő útja, de ezen kívül az idegenhonos inváziós fajok bejutása más stresszhatásokkal – például a szárazföldi és tengeri szállítással és a tengeri szeméttel – is összefügg; felszólít az idegenhonos inváziós fajok megelőzésére, ellenőrzésére és felszámolására irányuló további uniós szintű intézkedések kidolgozására, beleértve a kritikusan veszélyeztetett fajokat érintő egyedi tervek kidolgozását; hangsúlyozza, hogy elegendő emberi, technikai és pénzügyi erőforrásra van szükség a megelőzés támogatásához, valamint a meglévő és újonnan bejutott idegenhonos inváziós fajok kezelésében az érintett területek megsegítéséhez;
133. sajnálja, hogy csak egy tengeri faj került fel az aggodalomra okot adó idegenhonos inváziós fajok uniós listájára¹; kéri a Bizottságot, hogy a 1143/2014/EU rendelettel való megfelelő összhang megteremtése érdekében foglalkozzon azzal a problémával, hogy aránytalanul kevés a tengeri idegenhonos inváziós fajok száma²;

Finanszírozás, általános érvényesítés és irányítási keret

134. hangsúlyozza, hogy a megelőzés és a helyreállítás társadalmi és környezeti előnyei meghaladják a beruházási költségeket; felszólítja a Bizottságot, hogy az uniós taxonómiai kritériumok alapján minden uniós kiadásban és programban biztosítsa a biológiai sokféleség védelmének tényleges központi szerepét és figyelembevételét; kéri, hogy az uniós kiadásokban és programokban hatékonyan alkalmazzák a jelentős károkozás elkerülését célzó elvet; felkéri a Bizottságot, hogy készítsen átfogó értékelést arról, hogy miként lehet mozgósítani a természettel kapcsolatos kiadásokhoz szükséges évi legalább 20 milliárd EUR-t, valamint terjessze elő az ennek megfelelő, az EU éves költségvetésére vonatkozó javaslatokat, és mérlegelje, hogy szükség van-e célzott finanszírozási eszköz létrehozására a TEN-N hálózat számára; nyugtázza a megállapodást, hogy 2024-től 7,5%-kal, 2026-tól pedig 10%-kal általánosan érvényesítik a biodiverzitási célokra szánt kiadásokat; úgy véli, hogy erőfeszítéseket kell tenni azért, hogy 2021-től minél hamarabb teljesüljön a többéves pénzügyi kereten belül a biológiai sokféleség védelmére szánt éves kiadások legalább 10%-os aránya; hangsúlyozza, hogy biztosítani kell az éghajlatvédelem és a biológiai sokféleség finanszírozása közötti összhangot; sürgeti a tagállamokat, hogy a biológiai sokféleséggel kapcsolatos intézkedéseket vonják be a helyreállítási és rezilienciaépítési tervekbe; ragaszkodik ahhoz, hogy a biológiai sokféleséggel kapcsolatos uniós kiadásokat a Bizottság által az Európai Parlamenttel és a Tanáccsal együttműködve meghatározandó hatékony, átlátható és átfogó módszertan szerint kössék nyomon;
135. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy 2022-ig mérjék fel, hogy mely támogatások károsak a környezetre, haladéktalan megszüntetésük céljából; felszólít arra, hogy irányítsák át a pénzügyi ösztönzőket a biológiai sokféleség szempontjából

¹ Tsiamis, K. et al., „Prioritising marine invasive alien species in the European Union through horizon scanning”, *Aquatic Conservation – Marine and Freshwater ecosystems*, Vol. 4, No 4, John Wiley & Sons Ltd, Chichester, 2020.

² Az Európai Parlament és a Tanács 1143/2014/EU rendelete (2014. október 22.) az idegenhonos inváziós fajok betelepítésének vagy behurcolásának és terjedésének megelőzéséről és kezeléséről (HL L 317., 2014.11.4., 35. o.).

kedvező beruházások felé, az adórendszerekben pedig fokozottabban alkalmazzanak környezetvédelmi adókat és környezetvédelmi bevételeket;

136. emlékeztet az EU azon kötelezettségvállalására, hogy teljesíti a Párizsi Megállapodás célkitűzéseit; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a lehető leghamarabb, de legkésőbb 2025-ig vessenek véget a fosszilis tüzelőanyagok közvetett és közvetlen támogatásának;
137. úgy véli, hogy a fosszilis tüzelőanyagok és más, környezeti szempontból káros támogatások fokozatos megszüntetését globális szinten is támogatni kell az EU kereskedelempolitikája és zöld diplomáciája révén, többek között az egyes kereskedelmi partnerek számára mérföldköveket meghatározó ütemtervről szóló megállapodás révén;
138. emlékeztet arra, hogy a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet becslései szerint a kormányok az egész világon évente mintegy 500 milliárd USD-t költenek a biológiai sokféleségre potenciálisan káros tevékenységek támogatására, ami a biológiai sokféleségre fordított összes kiadás ötszörös-hatszorosának felel meg;¹
139. felszólítja a Bizottságot, hogy nyújtson egyértelmű iránymutatásokat és ösztönzőket a biológiai sokféleségre irányuló magánfinanszírozás mozgósításához, valamint a beruházásoknak az európai zöld megállapodás és a 2030-ig tartó időszakra szóló biodiverzitási stratégia célkitűzéseivel való igazításához; felszólítja továbbá a Bizottságot, hogy a köz- és magánszektor számára egyaránt nyújtson ambiciózus és előremutató keretet, amely a hamarosan megjelenő megújított fenntartható finanszírozási stratégia részeként integrálja a jogalkotási intézkedéseket és pénzügyi ösztönzőket a 2030-ig tartó időszakra szóló biodiverzitási stratégiában foglalt célok és célkitűzések megvalósításának támogatása érdekében; felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen lépéseket a fenntartható vállalati beszerzések terén;
140. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák a szakpolitikai koherenciát, és hangolják össze az uniós és nemzeti szakpolitikákat a 2030-ig tartó időszakra szóló biodiverzitási stratégiával; kéri továbbá, hogy az uniós politikákban tartsák tiszteletben a Szerződés valamennyi elvét, különösen az elővigyázatosság elvét és a „szennyező fizet” elvet;
141. kiemeli, hogy szükség van egy, a biológiai sokféleségre vonatkozó, jogilag kötelező erejű, egy átfogó hatásvizsgálatot követően kidolgozott irányítási keretre – egy biológiai sokféleségről szóló jogszabályra –, amely számos célkitűzésen, többek között 2030-ra elérendő célokon és a COP15 szerinti kötelezettségvállalásokon keresztül vezeti az utat 2050-ig, létrehoz egy intelligens mutatókat alkalmazó nyomonkövetési mechanizmust, és a védett területeken kívül is foglalkozik a védelemmel és a helyreállítással; felszólítja a Bizottságot, hogy e célból terjesszen elő 2022-ben egy jogalkotási javaslatot; hangsúlyozza, hogy a hatékony irányításhoz elengedhetetlen, hogy elegendő emberi és pénzügyi erőforrás álljon rendelkezésre;
142. felhívja a Bizottságot, hogy fontolja meg egy, a biológiai sokféleséggel foglalkozó független európai tudományos testület vagy hasonló testület létrehozását annak értékelésére, hogy az uniós intézkedések összhangban vannak-e a 2030-ig tartó

¹ A Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet 2020. áprilisi, „A biológiai sokféleség globális finanszírozásának átfogó áttekintése” című jelentése.

időszakra szóló biodiverzitási stratégia célkitűzéseivel, és az ennek megfelelő szakpolitikai ajánlások megfogalmazására, elkerülve az EGT vagy más uniós és nemzetközi szervek szakpolitikáival való esetleges átfedéseket;

143. emlékeztet arra, hogy a Charta 37. cikkében szerepel az az elv, miszerint a környezetvédelmet be kell építeni az uniós jogba; úgy véli, hogy a Chartának el kell ismernie az egészséges környezethez való jogot, és az EU-nak vezető szerepet kell betöltenie egy hasonló jog nemzetközi elismerésére irányuló kezdeményezésben;

Vizsgálat, innováció és oktatás

144. felszólítja a Bizottságot, hogy erősítse meg a biológiai sokféleség szerepét az uniós ifjúsági programokban, például az európai önkéntes szolgálatban, és az átfogó Erasmus program keretében indítson el egy zöld Erasmus programot, amely a természet helyreállítása és megőrzése terén a tudáscserére és a szakemberek csereprogramjaira összpontosít;
145. rámutat arra, hogy mélyebben meg kell érteni a biológiai sokféleség összetételét, az ökoszisztémák működésére és az ökoszisztémák rezilienciájára gyakorolt hatását; úgy véli, hogy fokozni kell a biológiai sokféleséggel kapcsolatos alap- és alkalmazott kutatást, és hangsúlyozza, hogy ehhez elegendő finanszírozást kell biztosítani; kéri, hogy a biológiai sokféleséggel kapcsolatos kutatásokat építsék be a különböző uniós és nemzeti finanszírozási programokba; ismételten felszólít arra, hogy az uniós kutatási program keretein belül a biológiai sokféleség legyen külön célterület; hangsúlyozza, hogy jelentősen növelni kell az állami kutatás finanszírozását;
146. hangsúlyozza a biogeográfiai régiókkal és a biológiai rendszertannal, valamint az erdőirtásnak és a biológiai sokféleség csökkenésének az alapvető szolgáltatásokra, például az élelmiszerellátásra gyakorolt hatásával kapcsolatos további kutatások fontosságát; hangsúlyozza, hogy javítani kell az egyrészt a betegségek megjelenése, másrészt a vadon élő állatok és növények legális és illegális kereskedelme, az állományvédelem és az ökoszisztémák károsodása közötti kapcsolatra vonatkozó ismereteket;
147. határozottan úgy véli, hogy további kutatásokat kell végezni az óceánokkal kapcsolatban, mivel azok továbbra is nagyrészt kiaknázatlanok; e tekintetben felhívja a Bizottságot, hogy játsszon jelentős szerepet az ENSZ óceánkutatási évtizedében, és kövesse a Mission Starfish 2030 [A Starfish 2030 küldetés: óceánjaink és vizeink helyreállítása] ajánlásait; úgy véli, hogy a mélytengeri ökoszisztémák és a biológiai sokféleség számára is finanszírozást kell biztosítani;
148. ösztönzi a mezőgazdasági termelők számára a biológiai sokféleséget és az ökoszisztémák egészségét javító fenntartható mezőgazdasági innovációra, technológiákra, termelési módszerekre és gyakorlatokra – beleértve a digitalizációra, a fenntartható agrárerdészetre, a vegyi növényvédő szerek alacsony kockázatú biológiai alternatíváira és a növényvédő szerektől mentes mezőgazdaságra – irányuló kutatást;
149. úgy véli, hogy a fokozott kutatási erőfeszítéseknek ki kell terjedniük a természetvédelmi politikák társadalmi és gazdasági hatásaira és lehetőségeire, a talaj biológiai sokféleségére, valamint a gleccserek és a permafroszt olvadására;

150. üdvözli a biológiai sokféleséggel foglalkozó tudásközpont és az új uniós talajmegfigyelési központ létrehozását;
151. hangsúlyozza, hogy fontos megfelelő forrásokat elkülöníteni az adatgyűjtésre, valamint olyan mutatók kidolgozására, amelyek támogatják a kapacitásépítést és fokozzák az érdekelt felek közötti, biológiai sokféleséggel kapcsolatos együttműködést; elismeri a digitalizációban, a nagy adathalmazokban és a mesterséges intelligenciában rejlő lehetőségeket a biológiai sokféleséggel kapcsolatos ismereteink és tudásunk javítására;
152. felszólítja a Bizottságot, hogy támogassa a kis- és középvállalkozások részvételét a kutatásban és az innovációs erőfeszítésekben, hogy hozzájáruljanak a 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégia céljaihoz;
153. úgy véli, hogy a környezeti ismereteknek az oktatás szerves részét kell képezniük; támogatja a védett területek létrehozását oktatási célból is; hangsúlyozza, hogy támogatni kell a közösségi tudományokat és a tudatosság növelését, többek között annak érdekében, hogy a társadalom számára nyilvánvaló váljon, hogy szükség van a biológiai sokféleség védelmére és helyreállítására;

A 2020 utáni globális biodiverzitási keret, nemzetközi fellépés, kereskedelem és óceánpolitikai irányítás

154. emlékeztet a Biológiai Sokféleség Egyezmény részes felei konferenciájának 15. üléséről (COP15) szóló állásfoglalásában a biológiai sokféleségről kifejtett álláspontjára, valamint arra, hogy szükség lenne egy, a Párizsi Megállapodáshoz hasonló, a 2020 utáni időszakra vonatkozó kötelező erejű megállapodásra, amely a biológiai sokféleség csökkenésének 2030-ig történő megállítását és visszafordítását szolgálná, és amely konkrét, mérhető, teljesíthető, releváns és határidőhöz kötött (SMART) célokat és mutatókat, szilárd végrehajtási keretet és tudományosan megalapozott, független és átlátható felülvizsgálati mechanizmust tartalmazna; úgy véli, hogy a 2021-es év a biológiai sokféleség globális fordulópontját jelenti, és hogy az EU-nak globális vezető szerepet kell betöltenie, és a tárgyalások során törekednie kell a saját szintjének megfelelő vagy azt meghaladó, magas szintű célokra, beleértve a jogilag kötelező erejű, 2030-ig elérendő, legalább 30%-os globális helyreállítási és védelmi célok meghatározását; üdvözli a természetért és az emberekért küzdő ambiciózus koalíciónak a világ szárazföldi és tengeri területei 30%-ának védelmét célzó kötelezettségvállalását; hangsúlyozza, hogy támogatni kell az alacsony jövedelmű országokat ezen új keret végrehajtásában; fontosnak tartja a magánszektornak a biológiai sokféleség védelme és helyreállítása érdekében tett további kötelezettségvállalásait;
155. felszólítja a Bizottságot, hogy törekedjen ambiciózus és egyértelmű, hosszú távú globális célok kitűzésére; megismétli azt az álláspontját, hogy a tárgyalások során az EU lehetőség szerint szólítson fel bolygónk felének 2050-ig történő védelmére¹;
156. támogatja, hogy a jövőbeli világjárványokkal szembeni ellenálló képesség megerősítése érdekében az Egészségügyi Világszervezet (WHO) keretében dolgozzanak ki egy világjárványokról szóló nemzetközi szerződést; megjegyzi, hogy a biológiai sokféleséggel és a világjárványokkal foglalkozó kormányközi tudománypolitikai platform munkaértekezletén megfogalmazott egyik ajánlás egy járványmegelőzéssel foglalkozó magas szintű kormányközi tanács létrehozására irányul, amely

¹ Állásfoglalás a biológiai sokféleségről szóló egyezményről (COP15).

megkönnyítené a kormányok közötti együttműködést, többek között szakpolitikai szempontból releváns tudományos információk rendelkezésre bocsátása és egy nyomonkövetési keret kialakításának koordinálása révén, valamint lefektetné a három riói egyezmény metszéspontjain működő lehetséges célok alapjait; felhívja az EU-t és a tagállamokat, hogy a COP15 keretében mozdítsák elő egy ilyen tanács létrehozását, amelynek szinergiában kell működnie a meglévő szervezetekkel, például a WHO-val;

157. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy szorgalmazzák az IPCC biológiai sokféleségről és éghajlatváltozásról szóló különjelentésének elkészítését;
158. aggodalmát fejezi ki azon új jogi, környezeti, biológiai védelmi és irányítási kihívások miatt, amelyek a genetikailag módosított, géntámadással létrehozott szervezeteknek többek között természetmegőrzési célokból a környezetbe történő kibocsátásából eredhetnek; elismeri a biológiai sokféleségről szóló egyezmény alapján létrejött, a biológiai sokféleséggel foglalkozó ad hoc technikai szakértőcsoport géntámadással és génmódosított élő halakkal kapcsolatos eredményeit¹, amely aggályokat vet fel viselkedésük előrejelzése, az általuk jelentett kockázat értékelése és a kibocsátásukat követő ellenőrzés által jelentett nehézségek miatt; megjegyzi, hogy a géntámadással létrehozott szervezetek maguk is invazív fajokká válhatnak; úgy véli, hogy teljes mértékben ki kell dolgozni a kockázatértékelésre vonatkozó globális és uniós szintű útmutató anyagokat, eszközöket és egy környezetvédelmi monitoringkeretet, valamint egyértelmű globális irányítást és hatékony mechanizmusokat a géntámadással létrehozott szervezetek hatásainak ellenőrzésére és megfordítására, és hogy további kutatásokra van szükség a géntámadással létrehozott szervezetek egészségügyi, környezeti, ökológiai, etikai és egyéb következményeire vonatkozóan, hogy jobban megértsük potenciális hatásukat; ezért úgy véli, hogy az elővigyázatosság elvével összhangban nem szabad engedélyezni a géntechnológiával módosított, géntámadással létrehozott szervezetek – többek között természetmegőrzési célú – kibocsátását²;
159. hangsúlyozza a zöld diplomáciában, a kereskedelempolitikában és a többoldalú fellépésekben rejlő lehetőségeket a biológiai sokféleség Európán kívüli védelmének előmozdítására; támogatását fejezi ki az ökoszisztéma-helyreállítás ENSZ-évtizede (2021-2031) iránt, és felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy valamennyi külső fellépésbe ténylegesen építsék be a környezet és a biológiai sokféleség védelmét;
160. felkéri a Bizottságot, hogy vállaljon vezető szerepet a természeti erőforrásokkal való gazdálkodásról szóló nemzetközi megállapodással kapcsolatos erőfeszítésekben, hogy a természeti erőforrások felhasználása tekintetében bolygónk tűrőképességének határain belül maradjunk;
161. hangsúlyozza, hogy az ökoszisztémák károsodása és az azokra nehezedő nyomás veszélybe sodorja a fenntartható fejlődést célzó valamennyi erőfeszítést és aláássa a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési célok többségének elérését, különösen a szegénység és az éhezés felszámolását, a víz és a megfelelő higiénias létesítmények rendelkezésre állásának biztosítását, az élelmezésbiztonság

¹ A biológiai sokféleségről szóló egyezmény alapján létrejött, a biológiai sokféleséggel foglalkozó ad hoc technikai szakértőcsoport kockázatértékelérszóló, 2020. április 15-i jelentése.

² Ugyanott.

megvalósítását, az egészséges élet biztosítását és az országok közötti és az azokon belüli társadalmi-gazdasági egyenlőtlenségek csökkentését;

162. hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozás és a környezet pusztulása egyre inkább kölcsönhatásba lép a lakóhely elhagyását kiváltó okokkal, mivel sokakat az éghajlatváltozás, a környezetromlás és katasztrófák kényszerítenek lakhelyük elhagyására; rámutat arra, hogy az éghajlatváltozás és a biológiai sokféleség csökkenése miatt az ilyen válságok meg fognak sokszorozódni az elkövetkező évtizedekben, hacsak most nem hozunk gyors és hatékony intézkedéseket; hangsúlyozza, hogy az EU-nak készen kell állnia az éghajlatváltozás által kiváltott lakóhelyelhagyásra, valamint a környezetkárosodás és a katasztrófák miatti lakóhelyelhagyásra, és elismeri, hogy megfelelő intézkedésekre van szükség az érintett lakosság emberi jogainak védelme érdekében;
163. felszólítja a Bizottságot, hogy könnyítse meg a kedvezményezett országok kapacitásépítését – beleértve a tudástranzszfert, a technológiamegosztást és a készségfejlesztést – a Biológiai Sokféleség Egyezménynek, a veszélyeztetett vadon élő állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelméről szóló egyezménynek (CITES) és a biológiai sokféleség védelme szempontjából elengedhetetlen egyéb egyezményeknek és megállapodásoknak a Szomszédsági, Fejlesztési és Nemzetközi Együtműködési Eszköz (NDICI) és a kereskedelemösztönző támogatás keretében történő végrehajtása érdekében; ragaszkodik ahhoz, hogy többek között parlamentközi párbeszéd révén erősítsék meg a nem uniós országokkal folytatott együtműködési programokat őshonos biodiverzitásuk megőrzése érdekében, valamint segítsék a fejlődő országokat e programok végrehajtásában; kéri továbbá a határokon átnyúló ökoszisztémák, migrációs útvonalak és fajok közös kezelésének javítását, valamint ama lehetőség csökkenését, hogy a biológiai sokféleség csökkenésével járó veszélyeket a világ más részeire hárítsák;
164. üdvözli az afrikai Nagy Zöld Falhoz hasonló kezdeményezéseket, és felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki hasonló kezdeményezéseket más régiók számára, és támogassa a biológiai sokféleség világszerte történő helyreállítására irányuló nemzetközi kezdeményezéseket, ugyanakkor terjessze ki a biológiai sokféleség kulcsfontosságú területeit, amelyek célja a fejlődő országok éghajlatváltozással szembeni ellenálló képességének fokozása; úgy véli, hogy az új NDICI világszerte a biológiai sokféleség helyreállítását és megőrzését célzó változások fontos mozgatórugója lehet; úgy véli, hogy az új NDICI-ben a költségvetés jelentős részét a biológiai sokféleség helyreállítására és megőrzésére kell fordítani, hozzájárulva a biológiai sokféleség általános érvényesítésére vonatkozó átfogó célkitűzéshez;
165. úgy véli, hogy az őslakosok és a helyiek tudása elengedhetetlen a biológiai sokféleség hatékony védelméhez, és emlékeztet arra, hogy az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület (IPCC) éghajlatváltozásról és a földhasználatról szóló különjelentése elismeri az őslakos népek és a helyi közösségek környezetvédelemben betöltött döntő szerepét; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy továbbra is működjenek együtt a nemzetközi közösséggel, hogy elismerjék a biológiai sokféleség védelméhez nyújtott hozzájárulásukat, valamint hogy garantálják a jogaikat és támogassák a részvételüket a döntéshozatali folyamatokban; felhívja továbbá a tagállamokat, hogy késedelem nélkül ratifikálják a bennszülött és törzsi népekről szóló 1989-es ILO-egyezményt (169. sz. ILO-egyezmény);

166. támogatja az emberi jogokkal és a környezettel foglalkozó különleges ENSZ-előadó arra irányuló erőfeszítéseit, hogy iránymutatást dolgozzon ki a környezettel, az ökoszisztémákkal és a biológiai sokféleséggel kapcsolatos emberi jogi kötelezettségekről; felhívja az EU tagállamait és intézményeit, hogy támogassák és képviseljék az emberi jogokkal és a környezettel foglalkozó különleges ENSZ-előadó által előterjesztett, az emberi jogokra és a környezetre vonatkozó 2018-as keretelvek globális végrehajtását; arra is felhívja az EU-t, hogy támogassa az ENSZ Környezetvédelmi Programjának környezeti jogokra vonatkozó kezdeményezését;
167. annak támogatására ösztönzi az Uniót és a tagállamokat, hogy a környezetrombolást a Nemzetközi Büntetőbíróság Római Statútuma értelmében vett nemzetközi bűncselekményként ismerjék el;
168. üdvözli, hogy a Bizottság kötelezettséget vállalt arra, hogy biztosítja a biológiai sokféleségre vonatkozó rendelkezések maradéktalan végrehajtását és érvényesülését minden uniós kereskedelmi megállapodásban, valamint hogy javítja a kereskedelmi megállapodások által a biológiai sokféleségre gyakorolt hatás felmérését; üdvözli továbbá, hogy az új kereskedelmi stratégia szerint szorosabb szakpolitikai integrációra van szükség a kereskedelempolitika és az uniós belső politikák között, és elismeri, hogy a biológiai sokféleség megőrzése olyan globális kihívás, amely globális erőfeszítéseket tesz szükségessé¹; hangsúlyozza, hogy a kereskedelemnek a biológiai sokféleség drasztikus csökkenéséhez való hozzájárulását sem a meglévő szabadkereskedelmi megállapodások struktúrája, sem a jelenlegi WTO-szabályok nem kezelik megfelelően; felhívja ezért a Bizottságot, hogy haladéktalanul specifikus és konkrét intézkedéseket mérlegeljen annak biztosítása érdekében, hogy az uniós kereskedelmi megállapodások ne okozzák a biológiai sokféleség csökkenését vagy ne fenyegetsenek ezzel, továbbá az uniós kereskedelempolitikát hatékonyan hangolja össze a 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégiájával;
169. felszólítja továbbá a Bizottságot annak biztosítására, hogy minden új és jövőbeli kereskedelmi és beruházási megállapodás teljes mértékben összeegyeztethető legyen az európai zöld megállapodással, a Párizsi Megállapodással, a biológiai sokféleséggel kapcsolatos uniós kötelezettségvállalásokkal és a fenntartható fejlődési célokkal, tartalmazzon kötelező erejű és végrehajtható fejezeteket a kereskedelemről és a fenntartható fejlődésről, továbbá biztosítékokat és hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókat is a meg nem felelés esetére, ideértve a vámtarifák újbóli bevezetésének lehetőségét is; felhívja a Bizottságot, hogy a hatályos kereskedelmi és beruházási megállapodásokban mozdítson elő hasonló intézkedéseket;
170. hangsúlyozza – a gazdasági és társadalmi dimenzió mellett – a biológiai sokféleséggel kapcsolatos dimenzió valamennyi fenntarthatósági hatásvizsgálatba való módszeres beépítésének fontosságát, amelynek a rendelkezésre álló bizottsági tanulmányokban javasolt, az előzőekhez képest szilárdabb módszertant kell követnie, és a biológiai sokféleséggel kapcsolatos kérdéseket következetesen figyelembe kell vennie; kéri, hogy a jövőbeli szabadkereskedelmi megállapodások megalapozó tanulmányi szakaszában indítsanak fenntarthatósági hatásvizsgálatokat; kéri, hogy a tárgyalások alakulásának megfelelően rendszeresen frissítsék azokat az érintett régió és az Unió biológiai sokféleségét veszélyeztető potenciális kockázatok lehető legkorábbi megfelelő

¹ A Bizottság „A kereskedelempolitika felülvizsgálata – Nyitott, fenntartható és határozott kereskedelempolitika” című, 2021. február 18-i közleménye (COM(2021)0066).

azonosítása, értékelése és kezelése, valamint a tárgyalások során ezzel kapcsolatban körvonalazott kétoldalú kötelezettségvállalások kialakítása érdekében;

171. felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a kereskedelemről és a fenntartható fejlődésről szóló fejezetek tartalmazzanak egy olyan konkrét és ellenőrizhető kötelezettségvállalásokat tartalmazó ütemtervet, amelyek alapján a többi fejezet tekintetében is előrehaladás történik; hangsúlyozza a kereskedelmi megállapodások utólagos fenntarthatósági értékelése és hatásvizsgálata módszeres elvégzésének fontosságát az EU biológiai sokféleséggel kapcsolatos nemzetközi kötelezettségvállalásaival való összhang biztosítása érdekében; felkéri a Bizottságot, hogy a felülvizsgálati záradékok aktív és időben történő életbe léptetésével frissítse a kereskedelmi és beruházási megállapodások meglévő fejezeteit annak érdekében, hogy a lehető leghamarabb biztosítsa az összhangot a meglévő szabadkereskedelmi megállapodások és az európai zöld megállapodás között, valamint ismertesse ennek eredményeit és tervezett kiigazításait a Parlamenttel;
172. kéri, hogy a jövőbeli megállapodásokra vonatkozó megbízástervezetében, valamint a hatályos megállapodások felülvizsgálata alkalmával tegye a Biológiai Sokféleség Egyezményt a szabadkereskedelmi megállapodások alapvető elemévé, amennyiben megállapodás születik a nemzeti célok felülvizsgálatára vonatkozó kötelező mechanizmusokról; kéri a Tanácsot, hogy a CITES-t és a Párizsi Megállapodást is tegye a szabadkereskedelmi megállapodások alapvető fontosságú elemeivé, és hangsúlyozza azok hatékony végrehajtásának szükségességét; kiemeli az általános preferenciarendszerről szóló rendelet közelgő reformjának fontosságát az e rendelet hatálya alá tartozó, az éghajlati és környezetvédelmi szempontokkal kapcsolatos többoldalú egyezmények – többek között a Biológiai Sokféleség Egyezmény – hatékony végrehajtása szempontjából;
173. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a környezet és a biológiai sokféleség védelme, valamint az emberi és munkavállalói jogok tiszteletben tartásának biztosítása érdekében gondoskodjanak arról, hogy az importált termékek megfeleljenek az európai termelőkre vonatkozó előírásoknak; hangsúlyozza, hogy globális szinten elő kell mozdítani az egyenlő versenyfeltételeket, és intézkedéseket kell hozni annak megakadályozására, hogy a biológiai sokféleség csökkenése külföldre helyeződjön át; felhívja a Bizottságot, hogy készítsen tanulmányt az uniós export és termelési módszerek biológiai sokféleségre gyakorolt hatásairól;
174. felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen lépéseket az EU-ban betiltott veszélyes anyagok EU-ból történő kivitelének megtiltása érdekében a „ne árts” elvvel, a nemzetközi kereskedelemben forgalmazott egyes veszélyes vegyi anyagok és növényvédő szerek előzetes tájékoztatáson alapuló jóváhagyási eljárásáról szóló rotterdami egyezményvel és az európai zöld megállapodással összhangban;
175. támogatja a Bizottságot abban a törekvésében, hogy a kereskedelemről és a környezetről folytatott nemzetközi megbeszélések során felhívja és fokozza a figyelmet a vonatkozó WTO-rendelkezések olyan értelmezésére, illetve ennek előmozdítására, amely elismeri a tagok jogát arra, hogy – nevezetesen a nem termékeken alapuló folyamatok és termelési módszerek alkalmazásával – hatékony választ adjanak a globális környezeti kihívásokra, különösen az éghajlatváltozásra és a biológiai sokféleség védelmére; úgy véli továbbá, hogy az EU-nak arra kell törekednie, hogy foglalják bele a biológiai sokféleség védelmének kötelező szintjét a WTO reformjával kapcsolatos, küszöbön álló munkába; arra buzdítja a Bizottságot, hogy vegye fontolóra

kereskedelmi és környezetvédelmi szakértelem bevonását a kereskedelmi kötelezettségvállalások és a környezetvédelemmel kapcsolatos kivételek közötti konfliktusokból eredő vitákba; sürgeti a Bizottságot, hogy a WTO éghajlatváltozással és kereskedelemmel kapcsolatos kezdeményezése keretében mozdítsa elő ezt a javaslatot; kéri, hogy végezzenek független, mélyreható elemzést a kereskedelmi megállapodásokban szereplő, a beruházó és az állam közötti vitarendezésre és a beruházási vitákkal foglalkozó bírósági rendszerre vonatkozó fennmaradó rendelkezések hatásairól;

176. sajnálatát fejezi ki az EU vadon élő állatok és növények kereskedelmével kapcsolatos rendeletei végrehajtásának hiányosságai miatt, mivel azok nem fedik le az összes kritikus fajt, és nem biztosítanak azonos védelmet a fogságban tenyésztett állatok számára; felhívja a Bizottságot, hogy a vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelme elleni uniós cselekvési terv felülvizsgálata során együttesen kezelje legális és az illegális kereskedelmet, amely tervnek teljes mértékben összhangban kell lennie a 2030-ig tartó időszakra szóló biodiverzitási stratégiával, és megfelelő finanszírozásban kell részesülnie, beleértve a nem uniós országoknak, valamint a vadon élő állatok számára kialakított mentőközpontoknak és védett területeknek nyújtott támogatást is; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot olyan jogszabályra, amely biztosítja a származási ország jogszabályai megsértésével eltulajdonított, feldolgozott, szállított vagy értékesített vadon élő állatok és növények behozatalának, átrakodásának, vásárlásának és értékesítésének tilalmát;
177. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vállaljanak vezető szerepet a veszélyeztetett fajokkal és azok részeivel való kereskedelem megszüntetésére irányuló erőfeszítésekben; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy e célból konkrét, mérhető, teljesíthető, releváns és határidőhöz kötött (SMART) célokat kell kidolgozni; ismételten az elefántcsont kereskedelmi célú forgalmazásának, kivitelének vagy az Európai Unión belüli és azon kívülre irányuló újrakivitelének teljes és azonnali betiltására európai szinten¹, a CITES létrejötte előtt forgalomba hozott elefántcsontot is beleértve, és – kiemelve, hogy tudományos célú kivitel és behozatal céljából, 1975 előtt jogszerűen beszerzett zeneszerszámok esetében, valamint 1947 előtt készült műtárgyak és régiségek kereskedelme céljából kivételeket kell engedélyezni, feltéve, ha érvényes igazolással látták el őket – hasonló korlátozásokat szorgalmaz más veszélyeztetett fajok, például a tigrisek és az orrszarvúk tekintetében; felszólít e tilalom 2021-ben történő, további késedelem nélküli végrehajtására;
178. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy segítsék a globális közösséget a vadon élő állatok kereskedelméhez és értékesítéséhez kapcsolódó kockázatok kezelésében; felkéri a Bizottságot, hogy használja fel a szabadkereskedelmi megállapodásokban előírt szabályozási együttműködést és párbeszédet a szigorú uniós állat- és növényegészségügyi előírások, valamint az állatjólét előmozdítása érdekében a jövőbeni járványok és világjárványok kockázatának minimalizálására; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy a biztonsági szempontok kezelése érdekében szükség esetén vegye fontolóra moratórium elfogadását egy, az új fertőző betegségek csomópontjairól származó vadon élő állatok vagy egyéb fajok behozatala tekintetében;

¹ Az Európai Parlament 2016. november 24-i állásfoglalása a vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelme elleni uniós cselekvési tervről (HL C 224., 2018.6.27., 117. o.).

179. mély aggodalommal jegyzi meg, hogy a műanyag hulladék által előidézett tengerszennyezés 1980 óta tízszeresére nőtt, és közvetlenül legalább 267 fajt érint, valamint hatással van az emberi egészségre; aggodalmát fejezi ki a mikroműanyagok és nanoműanyagok okozta szennyezés, valamint ezeknek a tengeri biológiai sokféleségre gyakorolt hatása miatt; hangsúlyozza, hogy szinergiákra van szükség a körforgásos gazdaságra vonatkozó cselekvési terv és a 2030-ig tartó időszakra szóló biodiverzitási stratégia között;
180. felszólítja az Uniót, hogy folytasson tárgyalásokat egy, a műanyagokról szóló nemzetközi megállapodásról, amely az óceánok 2030-ig történő műanyag-mentesítésére irányul, és amely kötelezően elérendő célokat tartalmaz;
181. tudomásul veszi, hogy a WTO tagjai 2020 végéig nem tudták lezárni a halászati támogatásokról folytatott tárgyalásokat; mély sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy nem sikerült teljesíteni a fenntartható fejlődési célok (14.6. cél) szerinti kötelezettségvállalást a káros halászati támogatások 2020-ig történő fokozatos megszüntetéséről; támogatja a káros halászati támogatásokat betiltó globális megállapodásra vonatkozó felhívást; ezért felhívja az EU-t, hogy vállaljon nagyobb szerepet a tárgyalásokban, a Bizottságot pedig annak biztosítására, hogy a kereskedelmi megállapodások halászati rendelkezései összhangban legyenek a tengeri biológiai sokféleség védelmével;
182. hangsúlyozza, hogy az óceánokat – védelmük biztosítása érdekében – nemzetközi szinten globális közös erőforrásként kell elismerni; felszólítja továbbá az Uniót, hogy a nemzeti joghatóságon kívül eső, biodiverzitással foglalkozó kormányközi konferencia következő ülészakán a nemzeti joghatóságon kívül eső területeken a tengeri biológiai sokféleség védelme érdekében törekedjen egy ambiciózus globális óceánszerződés elfogadására, valamint az óceánokkal foglalkozó kormányközi testület létrehozására;
183. hangsúlyozza, hogy egy olyan integrált uniós tengerpolitikai keretet kell kialakítani, amely biztosítja a tengeri biológiai sokféleség, az éghajlat-politika és a közös halászati politika közötti összhangot;
184. hangsúlyozza, hogy egyes vélemények szerint a Földön a mélytengerek biodiverzitása a legnagyobb, és rendkívül fontos ökoszisztéma-szolgáltatásokat nyújtanak, ideértve a szén-dioxid hosszú távú megkötését is; rámutat arra, hogy a mélytengeri bányászat nagy valószínűséggel elkerülhetetlenül és tartósan a biológiai sokféleség csökkenését eredményezi; hangsúlyozza, hogy az elővigyázatosság elvét kell alkalmazni a mélytengeri bányászat feltörekvő ágazatára; emlékeztet a nemzetközi óceánpolitikai irányításról szóló, 2018. január 16-i állásfoglalására¹, és felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vezessenek be többek között a Nemzetközi Tengerfenék Hatóság által is támogatott moratóriumot a mélytengeri bányászatra vonatkozóan mindaddig, amíg nem kerül sor a mélytengeri bányászatnak a tengeri környezetre, a biológiai sokféleségre és a tengeren végzett emberi tevékenységekre gyakorolt hatásának megfelelő tanulmányozására és kutatására, és amíg a mélytengeri bányászat olyan szinten kezelhető marad, hogy megakadályozható a tengeri biológiai sokféleség csökkenése és a tengeri ökoszisztémák romlása; hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak meg kell szüntetnie a mélytengeri bányászati technológiák fejlesztésének

¹ Az Európai Parlament 2018. január 16-i állásfoglalása a nemzetközi óceánpolitikai irányításról: az óceánjaink jövőjét biztosító menetrend a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési célok összefüggésében (HL C 458., 2018.12.19., 9. o.).

finanszírozását, összhangban az ásványi anyagok és fémek minimálisra csökkentésén, újrafelhasználásán és újrafeldolgozásán alapuló körforgásos gazdasággal;

185. megismétli a tagállamokhoz és a Bizottsághoz intézett felhívását¹, hogy a Nemzetközi Tengerfenék Hatóság keretében működjenek együtt az átláthatóság biztosítása érdekében a hatóság munkamódszereire vonatkozóan, valamint a tengeri környezetnek a káros hatásoktól való hatékony védelme és a tengeri környezet védelme és megőrzése érdekében, az Egyesült Nemzetek Tengerjogi Egyezménye XI. és XII. részében előírtaknak megfelelően, és felhívja a tagállamokat, hogy vállaljanak proaktív és előremutató szerepet a nemzetközi szervezetekben, átláthatósági reformokat javasolva és a végrehajtott fellépések átfogó környezeti ambíciózusságának növelése révén;
186. megjegyzi, hogy a bálnaállomány döntő jelentőséggel bír a tengeri ökoszisztémák és a szénmegkötés szempontjából; emlékeztet arra, hogy határozottan támogatja a kereskedelmi bálnavadászatra vonatkozó általános moratórium folytatását és a bálnából készült termékek nemzetközi kereskedelmére vonatkozó tilalmat²; sajnálja, hogy Japán kilépett a Nemzetközi Bálnavadászati Bizottságból (IWC); sürgeti Norvégiát és Japánt, hogy hagyjon fel a bálnavadászati műveletekkel; felszólítja az Uniót és a tagállamokat, hogy ösztönözzék az IWC-t arra, hogy hivatalosan foglalkozzon Norvégia kereskedelmi célú bálnavadászati tevékenységeivel;
187. felszólítja a Feröer szigeteket, hogy állítsa le a gömbölyűfejű delfinek vitatott éves vadászatát, amely Grindadráp néven is ismert; felszólítja az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy folyamatosan működjenek együtt a Feröer-szigetekkel e kérdésben a gyakorlat megszüntetése céljából;

A természetvédelmi irányelvek végrehajtása és érvényesítése

188. sürgeti a tagállamokat, hogy teljes mértékben hajtsák végre a meglévő uniós természetvédelmi irányelvekben meghatározott kötelezettségeket; felszólítja a Bizottságot, hogy gyorsabb, hatékonyabb és átláthatóbb módon – többek között az esetek rendszeres nyomon követése révén – indítson kötelezettségszegési eljárásokat minden meg nem felelés orvoslására, és 2022-ig javítsa nyilvános adatbázisát annak érdekében, hogy a tagállamok és a Bizottság által a környezetvédelmi jogsértésekre adott válaszlépéseket világosan érthető és hozzáférhető módon nyomon lehessen követni; felszólítja a Bizottságot, hogy különítsen el elegendő forrást a jelenlegi késedelmek orvoslására; úgy véli, hogy rendkívül fontos a megfelelő szinten képzett személyzet és az erőforrások rendelkezésre állása az uniós politikák sikeres végrehajtásához és érvényesítéséhez;
189. felszólítja különösen a Bizottságot, hogy együttműködve más európai szervezetekkel, például az Európai Csalás Elleni Hivatallal (OLAF), sürgősen indítson kötelezettségszegési eljárásokat az illegális fakitermeléssel, valamint a vízügyi

¹ Állásfoglalás a nemzetközi óceánpolitikai irányításról.

² Állásfoglalás a bálnavadászatról Norvégiában.

keretirányelv¹ és a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv² be nem tartásával kapcsolatos ügyekben az európai tengerek és vizek jó környezeti állapotának elérése érdekében;

190. felszólítja a tagállamokat, köztük a regionális és helyi hatóságokat, hogy gyorsítsák fel a végrehajtást és az érvényesítést, valamint felszólítja a tagállami kormányokat, hogy aktualizálják a biológiai sokféleséggel kapcsolatos nemzeti stratégiáikat, és kétévente nyújtsanak be végrehajtási jelentéseket a Bizottságnak a 2030-ig tartó időszakra szóló nemzeti biodiverzitási stratégiáról; felhívja a Bizottságot, hogy végezzen féldős értékelést, és szükség esetén vizsgálja felül a stratégiát;
191. hangsúlyozza, hogy fontos az uniós jogszabályok végrehajtása és érvényesítése az összes tagállamban annak érdekében, hogy megalapozott és átlátható szabályozási keretrendszerrel biztosítsanak az érdekelt felek, köztük a gazdasági szereplők számára; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a 2030-ig tartó időszakra szóló biodiverzitási stratégia célkitűzéseit a lehető leghatékonyabban érvényesítsék, a gazdasági szereplőkre háruló szükségtelen adminisztratív terhek elkerülése mellett;
192. úgy véli, hogy meg kell erősíteni a környezeti bűnözés elleni küzdelmet a tagállamokban és azok határain túl; úgy véli, hogy az egyes uniós tagállamok között jelentős különbségek tapasztalhatók, amelyek megakadályozzák a büntetőjogi környezetvédelmi jogszabályok hatékonyságát; ezért sürgeti a Bizottságot, hogy a különbségek kezelése érdekében vizsgálja felül a környezeti bűnözésről szóló irányelvet³; felszólít arra, hogy a környezeti bűnözést, például a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászatot és a vadon élő állatokat és növényeket érintő bűncselekményeket tekintsék olyan súlyos bűncselekményeknek, amelyek – különösen a szervezett bűnözés összefüggésében – megfelelően és elrettentő erejű módon büntetendők; felszólítja továbbá a Bizottságot, hogy vizsgálja meg annak lehetőségét, hogy a nemzetközi szervezett bűnözés elleni ENSZ-egyezménybe beemeljenek egy jegyzőkönyvet a vadon élő állatokat és növényeket érintő bűncselekményekről;
193. hangsúlyozza a jogszabályok megsértése vagy a környezet károsítása esetén a felelősség fontosságát; felszólít a környezeti felelősségről szóló irányelv⁴ mielőbbi felülvizsgálatára és teljes mértékben harmonizált rendeletté való átalakítására;
194. mélyszégyen aggodalmának ad hangot a környezetvédők és aktivisták helyzete miatt, különösen a fejlődő országokban, és felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy világszerte támogassák őket;
195. sürgeti a Bizottságot, hogy határozzon meg konkrét védelmi és támogatási stratégiát a helyi közösségek és a környezetvédelmi emberi jogok és a földhöz fűződő jogok

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2000/60/EK irányelve (2000. október 23.) a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (HL L 327., 2000.12.22., 1. o.).

² Az Európai Parlament és a Tanács 2008/56/EK irányelve (2008. június 17.) a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv) (HL L 164., 2008.6.25., 19. o.).

³ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/99/EK irányelve (2008. november 19.) a környezet büntetőjog általi védelméről (HL L 328., 2008.12.6., 28. o.).

⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2004/35/EK irányelve (2004. április 21.) a környezeti károk megelőzése és felszámolása tekintetében a környezeti felelősségről (HL L 143., 2004.4.30., 56. o.).

védelmesői számára, amelyet valamennyi külső segítségnyújtási programban koordinálni kell; felszólít továbbá a környezet és a biológiai sokféleség védelméért munkálkodó civil társadalmi szervezetek fokozott támogatására, különösen partnerségek létrehozása és az őslakos népek és a helyi közösségek jogainak védelmét szolgáló kapacitás kiépítése révén;

196. megismétli, hogy a tagállamoknak biztosítaniuk kell a Natura 2000 területek megőrzését, valamint a védett fajok és élőhelyek kedvező védettségi állapotának fenntartását vagy helyreállítását; felszólít az élőhelyvédelmi irányelv teljes körű végrehajtására, hogy a természetvédelmi intézkedések összhangban legyenek a legújabb technikai és tudományos eredményekkel; tudatában van azoknak a problémáknak, amelyek az állattenyésztés és a ragadozó állatok egymásmellettségéből adódnak néhány tagállamban; ezért felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hozzanak megfelelő – például megelőző és kompenzációs – intézkedéseket a nagyragadozókkal való együttélésel összefüggő társadalmi-gazdasági konfliktusok kezelésére, biztosítva az állatok védelmét; megjegyzi, hogy egyértelmű iránymutatások állnak rendelkezésre ezen intézkedések végrehajtására, összhangban a 92/43/EGK irányelvvel, többek között a farkasok hibridizációjára vonatkozóan;
197. hangsúlyozza, hogy a stratégia sikeres végrehajtása az összes érintett szereplő és ágazat részvételétől függ; hangsúlyozza, hogy a 2030-ig tartó időszakra szóló biodiverzitási stratégia céljainak előmozdítása érdekében be kell vonni és ösztönözni kell ezeket a szereplőket és ágazatokat; felszólítja a Bizottságot, hogy hozzon létre egy platformot, ahol a különböző érdekelt felek és képviselt közösségek megvitathatják a vonatkozó kérdéseket, valamint hogy gondoskodjon az inkluzív, méltányos és igazságos átmenetről; úgy véli, hogy ennek a platformnak elő kell segítenie a közösségek és az érdekelt felek aktív és reprezentatív részvételét a döntéshozatali folyamatban;
198. a nem pénzügyi jelentéstételről szóló irányelv közelgő felülvizsgálata tekintetében elengedhetetlennek tartja az éghajlati és a biodiverzitási követelményekre egyaránt kiterjedő követelmények integrálását;
 - o
 - o o
199. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.